

26^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

**ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

**ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ**

ΑΘΗΝΑ, 28 – 30 ΓΕΝΑΡΙΗ 2022

Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας αποτελεί ένα κορυφαίο γεγονός που μας δίνει την ευκαιρία να εξετάσουμε αντικειμενικά όλες τις πλευρές της δράσης μας το προηγούμενο τρίχρονο ώστε να καταλήξουμε σε ουσιαστικά συμπεράσματα που θα βοηθήσουν το σχεδιασμό της δράσης μας για το επόμενο διάστημα.

Έχουμε ευθύνη, με τη συμμετοχή μας στην κατάθεση απόψεων, να συμβάλουμε σε μια ζωντανή, δημιουργική συζήτηση που θα βοηθήσει να αξιολογήσουμε τη συλλογική δράση μας. Να βγουν σωστά συμπεράσματα για τους στόχους που είχαμε θέσει πάνω στα βασικά μέτωπα πάλης, στο δυνάμωμα της Ομοσπονδίας και τη μαζικοποίηση των σωματείων μας, στη βελτίωση των διοικήσεων, στην αξιοποίηση δυνατοτήτων και στο ξεπέρασμα κενών και αδυναμιών.

Επιδιώκουμε να αναδειχθεί σε όλη της την έκταση η θετική πείρα του τριχρονου, που προκύπτει από:

- ❖ Την ανάληψη πρωτοβουλιών στην οργάνωση αγώνων για ένα εύρος θεμάτων και προβλημάτων που απασχολούν τους οικοδόμους, τους εργαζόμενους στα συναφή επαγγέλματα και τις οικογένειές τους.
- ❖ Τη βελτίωση της εξειδίκευσης του πλαισίου πάλης και των αιτημάτων που απασχολούν τον κλάδο.
- ❖ Τη βελτίωση της επιχειρηματολογίας μας στην αντιπαράθεση τόσο με τη γραμμή της εργοδοσίας, όσο και με τα αστικά κόμματα και τις δυνάμεις που τη στηρίζουν.
- ❖ Την αντοχή που δείξαμε στις νέες δυσκολίες, σε συνθήκες πρωτόγνωρες με την εκδήλωση της πανδημίας του κορονοϊού και τη λήψη περιοριστικών μέτρων, που έβαζαν πρόσθετα εμπόδια στην παρέμβασή μας στους χώρους δουλειάς και στον τόπο κατοικίας των συναδέλφων.
- ❖ Την επιμονή μας, μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, να βασιστούμε στην οργάνωση και τη δύναμη του αγώνα ως προϋπόθεση και ταυτόχρονα όπλο για να αντιμετωπιστεί ο φόβος, που αντικειμενικά κυριάρχησε στους εργαζόμενους. Παράλληλα, να αντιμετωπιστεί η όξυνση της επίθεσης στα εργατικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα, που επιτάχυνε η κυβέρνηση της ΝΔ με την ανοχή του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων αστικών κομμάτων με αντεργατικούς νόμους, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, με απαγορεύσεις, περιορισμούς και καταστολή, για να εξασφαλίσει στη μεγαλοεργοδοσία πιο φθηνή εργατική δύναμη (π.χ. πρόγραμμα ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, αναστολή εργασίας με μείωση κατώτερου μισθού στα 536 €).
- ❖ Την επιμονή μας να συνεχίσουμε την παρέμβαση και δράση μας, σε συνθήκες πανδημίας. Με το σύνθημα **«Τα καλυμμένα στόματα έχουν φωνή»** απορρίψαμε απόψεις, που καλλιεργούνταν έντεχνα, κυρίως από τον ΣΥΡΙΖΑ σε πολιτικό επίπεδο, αλλά και από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ μέσα στα συνδικάτα, ότι **«θα λογαριαστούμε μετά την πανδημία»**, ότι **«οι απεργίες μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι έγκλημα»** και δυναμώσαμε τη διεκδίκηση των αιτημάτων μας για να έχουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα που ανακούφιζαν και προστάτευαν τους εργαζόμενους. Αποτέλεσμα αυτού του αγώνα ήταν η καταβολή των 800 € σε 50.000 εργαζόμενους στις Κατασκευές και η λήψη πρόσθετων μέτρων για την αντιμετώπιση της διασποράς του κορονοϊού μέσα στους χώρους δουλειάς.

Με βάση τα συμπεράσματα αυτής της θετικής πείρας πρέπει να δουλέψουμε το επόμενο διάστημα για την ισχυροποίηση της Ομοσπονδίας και των συνδικάτων μας. Αξιοποιώντας δυνατότητες και ξεπερνώντας αδυναμίες να γίνουμε πιο ικανοί στην προώθηση των καθηκόντων για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, στοχεύοντας:

- ⇒ Στην άνοδο των αγώνων με επίκεντρο τις ανάγκες των εργαζομένων, των ανέργων και των οικογενειών τους.
- ⇒ Στη μαζικοποίηση και ανάπτυξη των συλλογικών διαδικασιών των σωματείων.
- ⇒ Στη βελτίωση του βαθμού κινητοποίησης δυνάμεων.
- ⇒ Στην όξυνση της αντιπαράθεσης με τη γραμμή του κεφαλαίου και των δυνάμεων που το στηρίζουν.
- ⇒ Στη βελτίωση της ικανότητας έγκαιρης παρέμβασης και ανάληψης πρωτοβουλιών για όλα τα προβλήματα που μας απασχολούν.
- ⇒ Στην αποκάλυψη, με τεκμηριωμένο τρόπο και εύστοχη επιχειρηματολογία, των αιτιών που γεννούν τα προβλήματα των εργαζομένων, του χαρακτήρα των αντεργατικών μέτρων, του ρόλου των κυβερνήσεων στην προώθηση των συμφερόντων της μεγαλοεργοδοσίας.

Μέσα από τους αγώνες να διαμορφώνουμε τις προϋποθέσεις ώστε από θέση άμυνας, που βρίσκεται συνολικά το εργατικό κίνημα, να περάσει στην αντεπίθεση. Να κατανοεί ο συνάδελφός μας την αναγκαιότητα της συμμετοχής του στον αγώνα για να διεκδικήσει καλύτερους όρους ζωής και πως για να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες του, με βάση τις τεράστιες δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα και τον πλούτο που παράγει, χρειάζεται να ανατραπεί το εμπόδιο της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.
- ⇒ Στην απόσπαση δυνάμεων από τη γραμμή του συμβιβασμού, της αδράνειας, της ηττοπάθειας, της επίδρασης των παραπλανητικών διλημμάτων που βάζει το κεφάλαιο και οι μηχανισμοί του.
- ⇒ Στη βελτίωση της κοινής δράσης με άλλα τμήματα της εργατικής τάξης, τους αυτοαπασχολούμενους στον κλάδο των Κατασκευών, τους μικρομεσαίους αγρότες, για να δυναμώσει ο αγώνας για τα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και επιδρούν αρνητικά στη ζωή μας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Μετά από μια περίοδο δέκα και πλέον χρόνων καπιταλιστικής κρίσης, που έπληξε με μεγάλες συνέπειες τους εργαζόμενους στις Κατασκευές, σήμερα ο κλάδος βρίσκεται σε μια σχετική ανάκαμψη. Αυτό δε σημαίνει ότι η απασχόληση στον κλάδο θα φτάσει στα προ κρίσης επίπεδα, την περίοδο δηλ. της μεγάλης καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Αυτή τη στιγμή στον κλάδο απασχολείται μικρότερος αριθμός εργαζομένων και έχει αυξηθεί ο βαθμός εντατικοποίησης της δουλειάς και της εκμετάλλευσης.

Στην ιδιωτική οικοδομή ένα μεγάλο μέρος της απασχόλησης αφορά περισσότερο την ανακαίνιση και την υλοποίηση προγραμμάτων αναβάθμισης κτιρίων και λιγότερο την κατασκευή νέων, που ωστόσο έχουν αυξηθεί σε σχέση με το προηγούμενο διάστημα.

Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στην ιδιωτική οικοδομή, το οποίο έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις, είναι η κλοπή των ενσήμων τους.

Λόγω της αυξημένης ζήτησης εργαζομένων του κλάδου στην απασχόληση, έχει βελτιωθεί το καταβαλλόμενο ημερομίσθιο σε μεγάλο μέρος των εργατοτεχνιτών οικοδόμων. Ωστόσο, υπάρχει τεράστια ψαλίδα στην απόδοση των πραγματικών ημερών δουλειάς σε ένσημα, που συνήθως κυμαίνονται στο ύψος του κατώτερου μεροκάματου της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με τους ανειδίκευτους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν έχουν αντίστοιχη σοβαρή βελτίωση στο μεροκάματό τους και επιπλέον αντιμετωπίζουν την κλοπή των ενσήμων τους.

Στα μεγάλα δημόσια έργα η εικόνα που υπάρχει για την κατάσταση των εργαζομένων είναι η εξής:

Στις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες έχει συγκρατηθεί ένα μέσο μεροκάματο γύρω στα 45 € με βασικό κριτήριο στη διαμόρφωσή του τα συνεχόμενα χρόνια δουλειάς που έχει ο εργαζόμενος στη συγκεκριμένη εταιρεία. Παρά τις μειώσεις, που έγιναν την περίοδο της κρίσης, συγκρατήθηκε το ύψος του μεροκάματου σε καλύτερα επίπεδα σε σχέση με την ιδιωτική οικοδομή. Σε αυτό το τμήμα των εργαζομένων έχει αυξηθεί η εντατικοποίηση της δουλειάς με πολλές ώρες εργασίας (αμείβονται αναλογικά) πέραν του 7ώρου.

Στα μεγάλα έργα, που απασχολούνται εργαζόμενοι που δουλεύουν σε υπεργολάβους, το μεροκάματο είναι μικρότερο και το πρόβλημα του ενσήμου οξυμένο γιατί οι υπεργολάβοι αναλαμβάνουν τμήματα της συνολικής κατασκευής του έργου εντάσσοντας στις προσφορές τους την κουτσουρεμένη ασφάλιση των οικοδόμων.

Τα προηγούμενα χρόνια, σε ορισμένους υπεργολάβους και εταιρείες βελτιώθηκε το κατώτερο μεροκάματο με την υπογραφή εργοταξιακών συμβάσεων εργασίας, κυρίως στην περιοχή της Αθήνας.

Αυτή την περίοδο υπάρχει κινητικότητα στις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες που το ενδιαφέρον τους επικεντρώνεται στο «Ταμείο Ανάκαμψης» και τα δισεκατομμύρια που το συνοδεύουν.

Με δεδομένη την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο και τις εξελίξεις που αναμένονται, **έχουμε ευθύνη να προετοιμάσουμε την παρέμβασή μας παίρνοντας υπόψη μας τα εξής:**

* Η ανάκαμψη της οικοδομικής δραστηριότητας μπορεί να βελτίωσε το ύψος του μεροκάματου σε ένα τμήμα εργαζομένων (*τεχνίτες οικοδόμοι*), όμως δε βελτίωσε τους όρους δουλειάς συνολικά. Τα συγκροτημένα δικαιώματα, η καλύτερευση των όρων δουλειάς, ασφάλισης κ.ά. δεν έρχονται αυτόματα, λόγω της ανάκαμψης της οικοδομικής δραστηριότητας. Ούτε βέβαια μπορούν να εδραιωθούν χωρίς την ανάπτυξη των αγώνων, τη διεκδίκηση, χωρίς την παρέμβασή μας στους χώρους δουλειάς, χωρίς να υποχρεώσουμε την εργοδοσία σε υπογραφή κλαδικών συμβάσεων και να παλέψουμε για την εφαρμογή τους.

* Το οξυμένο πρόβλημα του ενσήμου και της ασφάλισης, που αντιμετωπίζουμε, πρέπει να ιεραρχηθεί στην προτεραιότητα της οργάνωσης της πάλης, με όλους τους τρόπους και όλες τις μορφές. Η περίοδος της μεγάλης ανεργίας, που άφησε για μεγάλο διάστημα τους οικοδόμους χωρίς ένσημα, δεν μπορεί να αναπληρωθεί όσο κι αν ανέβει η οικοδομική δραστηριότητα.

Τα προβλήματα στην αδυναμία θεμελίωσης των όρων συνταξιοδότησης θα αρχίζουν να εκφράζονται πιο έντονα από εδώ και πέρα. Γιατί μπορεί η κατάκτηση της διεύρυνσης του χρονικού διαστήματος, από τα 13 στα 17 χρόνια, να ανακούφισε και να βοήθησε πολλούς οικοδόμους να βγουν στη σύνταξη, όμως από εδώ και πέρα για πολλούς οικοδόμους η 17ετία θα είναι γεμάτη διαστήματα ανεργίας που θα δυσκολεύουν την εξασφάλιση των 500 ή 1.000 οικοδομικών ενσήμων για να βγουν στη σύνταξη στα 60 χρόνια.

Αυτό σημαίνει ότι το ζήτημα της κλοπής των ενσήμων σε συνδυασμό με την αναγνώριση και τη διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων πρέπει να εκφραστεί με δυνάμωμα της διεκδίκησης και της πάλης.

* Η κατάσταση των εργαζομένων στα συναφή επαγγέλματα (*ξυλουργοί, γυψοσανιδάδες, υδραυλικοί κλπ.*), που απασχολούνται σε οικοδομές και εργοτάξια έχει χειροτερέψει. Το μεροκάματο παραμένει χαμηλό και η ασφάλιση σε πολλές ειδικότητες έχει μετατραπεί σε κοινή αφαιρώντας κυρίως από τους νέους εργαζόμενους, τη δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν με τις διατάξεις των βαρέων, στην ηλικία των 62 χρόνων.

Η εργοδοσία αξιοποιεί το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο για να συμπιέζει προς τα κάτω το μισθό. Ειδικότερα, την περίοδο της πανδημίας αξιοποιήθηκε η εικονική αναστολή της εργασίας και οι εργαζόμενοι, στην καλύτερη περίπτωση, λάμβαναν τη διαφορά από τα 536 € μέχρι τον πραγματικό μισθό.

Αποτελεί σοβαρό κενό στη δουλειά μας η καθυστέρηση επικαιροποίησης αιτημάτων που αφορούν τα συναφή επαγγέλματα. Πρόκειται για εργαζόμενους που δεν αντιλαμβάνονται ότι ανήκουν στα βαρέα επαγγέλματα και την αναγκαιότητα να συσπειρωθούν στα σωματεία και την Ομοσπονδία. Χρειάζεται να επεξεργαστούμε σωστό σχέδιο παρέμβασης και πλαίσιο αιτημάτων ώστε αυτοί οι συνάδελφοί μας εργαζόμενοι να τροφοδοτήσουν τα σωματεία και τους αγώνες, να συμβάλουν στη συσπείρωσή τους.

* Την αντίληψη που καλλιεργείται από κυβέρνηση και εργοδοσία σχετικά με το περιβόητο «Ταμείο Ανάκαμψης».

Χρειάζεται να εντείνουμε την αντιπαράθεση με τη γραμμή του κεφαλαίου και των υποστηρικτών του, που αξιοποιούν το «Ταμείο Ανάκαμψης» για να καλλιεργήσουν νέες αυταπάτες στους εργαζόμενους, ότι μέσω των δις που θα πέσουν στην αγορά θα βελτιωθεί η ζωή τους αρκεί να προσαρμοστούν στις νέες εκσυγχρονισμένες συνθήκες εργασίας που απαιτεί.

Το Ταμείο Ανάκαμψης δεν είναι τίποτα άλλο παρά η στρατηγική του κεφαλαίου επεξεργασμένη στις νέες συνθήκες από τους διεθνείς μηχανισμούς του κεφαλαίου (ΕΕ, Ευρωπαϊκή Τράπεζα κ.ά.), που για την ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας, θέτει ως προϋπόθεση το ψαλίδισμα των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Στην ουσία είναι ένα νέο υπερμνημόνιο. Ο πακτωλός χρημάτων θα πάει στις τσέπες του κεφαλαίου και όχι για τις ανάγκες των εργαζομένων.

Μέρος αυτού του πακέτου θα κατευθυνθεί και στον τομέα των Κατασκευών, σε δημόσια έργα, αλλά και σε άλλους κλάδους που ενδιαφέρονται και επενδύουν οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες (ενέργεια, διαχείριση απορριμμάτων κ.ά.). Οι εργοδότες του κλάδου προσβλέπουν σε αυτό και προετοιμάζονται προς αυτήν την κατεύθυνση. Σε αυτή τη βάση, συνάπτουν συμφωνίες και συμμαχίες μεταξύ τους, αλλά και με μεγάλους διεθνείς ομίλους, εκδηλώνονται αντιπαραθέσεις για τον έλεγχο μεγάλων εταιρειών (ΕΛΛΑΚΤΩΡ), αναζητούν στρατηγικούς επενδυτές.

Η βασική επιχειρηματολογία, που εκφράζεται από τις εργοδοτικές οργανώσεις του κλάδου, είναι ότι δεν πρέπει να υπάρξει «βίαιη» αναπροσαρμογή με αύξηση του μεροκάματου και της ασφάλισης «για να μην βρεθούν σε κίνδυνο οι κατασκευαστικές εταιρείες και κατά συνέπεια χωρίς δουλειά οι εργαζόμενοι», την ώρα που πρέπει «να αξιοποιηθεί η ευκαιρία» για κατασκευή έργων και υποδομών πολλών δις ευρώ.

Επομένως, εμείς πρέπει να οξύνουμε την αντιπαράθεση στη βάση ότι η επανεκκίνηση της οικοδομικής δραστηριότητας, η ανάκαμψη και ανάπτυξη με τη στήριξη του Ταμείου Ανάκαμψης, θα υλοποιηθεί με γνώμονα τα συμφέροντα και τα κέρδη των λίγων. Τα εργατικά δικαιώματα και οι ανάγκες δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν πρόκειται να ικανοποιηθούν στο σύνολό τους γιατί η καπιταλιστική ανάπτυξη προϋποθέτει το τσάκισμά τους.

Με τον αγώνα μας να διεκδικήσουμε τη βελτίωση των όρων δουλειάς και ζωής μας παίρνοντας υπόψη ότι το κεφάλαιο και οι κατασκευαστικοί όμιλοι θα κάνουν πάρτι με δισεκατομμύρια ευρώ που έχουν αφαιμαχθεί από τις δικές μας τσέπες, από τον ιδρώτα μας για να στηριχτούν τα δικά τους συμφέροντα.

Από την πλευρά μας επιδιώκουμε σταθερά να έχουμε αποτελέσματα που θα ανακουφίζουν τη ζωή μας και θα βγάζουν στην επιφάνεια νέες δυνατότητες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και ταυτόχρονα να δημιουργούμε τους όρους και τις προϋποθέσεις να κουμαντάρουμε εμείς τον πλούτο που παράγουμε για την ικανοποίηση όλων των αναγκών μας.

Από αυτήν την άποψη ο αγώνας του σήμερα είναι πολύ σημαντικός και αναγκαίος για τη ζωή μας και συνδέεται με το αύριο που έχουμε ανάγκη εμείς και οι οικογένειές μας.

* Τέλος, μπορεί η οικοδομική δραστηριότητα να βρίσκεται σε φάση ανάκαμψης, αυτό όμως δε σημαίνει ότι βελτιώθηκε η ζωή μας. Υπάρχουν σε ισχύ εκατοντάδες αντεργατικοί, αντιασφαλιστικοί νόμοι που βαραίνουν και χειροτερεύουν συνολικά τους όρους διαβίωσης.

Επομένως, δεν παραιτούμαστε από την πάλη για την ανατροπή τους, παλιών και νέων, γιατί ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι, παρά τις υποσχέσεις που δίνουν όλες οι κυβερνήσεις (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ) για δήθεν προσωρινότητα των αντεργατικών μέτρων και την κατάργησή τους όταν ανακάμψει η οικονομία, είναι μέτρα που συνδέονται με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου για πιο φθηνή εργατική δύναμη.

Η ζωή επιβεβαιώνει την τοποθέτησή μας ότι τόσο στην ανάπτυξη, όσο και στην κρίση και την ανάκαμψη, παίρνονται αντεργατικά μέτρα που αφαιρούν δικαιώματα και κατακτήσεις από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και προσθέτουν προνόμια και κέρδη στους μεγαλοκατασκευαστές, στους βιομήχανους και στα μεγάλα αφεντικά.

Η ελπίδα μας βρίσκεται στον αγώνα, δίπλα στο σωματείο, την Ομοσπονδία μας, στη γραμμή πάλης που προωθούμε με επίκεντρο την ικανοποίηση των εργατικών αναγκών, δυναμώνοντας τον κοινό αγώνα με τα σωματεία και τους εργαζόμενους που συσπειρώνονται στο Π.Α.ΜΕ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ & ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το προηγούμενο τρίχρονο, μέσα σε συνθήκες πανδημίας, περιοριστικών μέτρων και όξυνσης της επίθεσης του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και των δυνάμεων που το στηρίζουν σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο, αναπτύξαμε πλούσια δράση.

Χωρίς να κρύβουμε κενά και αδυναμίες, χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι αντιμετωπίσαμε με τη μεγαλύτερη δυνατή επάρκεια όλα τα ζητήματα που ανοίξαμε στον κλάδο, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι έχουμε αποκτήσει μεγαλύτερη πείρα και ικανότητα να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης, να πρωτοστατήσουμε στην οργάνωση πιο μαζικών και δυναμικών αγώνων.

Με γνώμονα τα συμφέροντα και τις ανάγκες των εργαζομένων του κλάδου μας και το καθήκον να συμβάλλουμε με τη δράση μας στη γενικότερη άνοδο του εργατικού κινήματος, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε μια σειρά παρεμβάσεων σε βασικά μέτωπα πάλης, με στόχο να δοθεί απάντηση σε κλαδικό, πανελλαδικό, πανεργατικό επίπεδο στην επίθεση που δεχόμαστε.

Πραγματοποιήσαμε μαζί με άλλα Σωματεία, Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, δέκα (10) πανελλαδικές πανεργατικές 24ωρες απεργίες και μία (1) πανοικοδομική πανελλαδική. Συμμετείχαμε σε δεκάδες πανελλαδικά συλλαλητήρια και ταυτόχρονα ως σωματεία και Ομοσπονδία αναπτύξαμε δεκάδες παρεμβάσεις σε υπουργεία, ΕΦΚΑ, ΟΑΕΔ. Πραγματοποιήσαμε με επιτυχία δεκάδες στάσεις εργασίας σε χώρους δουλειάς, για το μεροκάματο, την ασφάλιση, τα μέτρα υγείας και ασφάλειας. Έγιναν εκατοντάδες συγκεντρώσεις σε χώρους δουλειάς και στις συνοικίες για ενημέρωση των εργαζομένων.

Η παρέμβαση και οργάνωση του αγώνα μας αφορούσε όλα τα βασικά προβλήματα που βιώνει η εργατική, λαϊκή οικογένεια, τους αντεργατικούς σχεδιασμούς που κλιμακώνονται και το βασικό πλαίσιο διεκδικήσεων που προωθούσαμε.

Αναφέρουμε ενδεικτικά:

*** Οργανώθηκε αγώνας για την υπογραφή κλαδικών συλλογικών συμβάσεων.**

Εκτός από τις πανελλαδικές και την κλαδική απεργία, που είχαν ως βασικό ζήτημα τις ΣΣΕ, αξίζει να σημειωθεί η προσπάθεια του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, το καλοκαίρι του 2020, για να υπογραφούν εργοταξιακές συλλογικές συμβάσεις σε μια σειρά μεγάλους εργασιακούς χώρους.

Μπορεί αυτός ο αγώνας να μην κατέληξε σε υπογραφή διμερών συμβάσεων με την εργοδοσία, όπως είχε γίνει το τρίχρονο 2016 - 2019, όμως μας βοήθησε πολύ στο να βελτιωθούν οι όροι διαπραγμάτευσης για την υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη.

*** Οργανώθηκε αγώνας για τα ζητήματα της Υγείας, την κατάσταση των νοσοκομείων, τη λήψη άμεσων μέτρων στήριξης του δημόσιου συστήματος Υγείας και την επίταξη του ιδιωτικού τομέα.**

Εκτιμάμε, ότι οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι στις Κατασκευές, μπορούν καλύτερα να κατανοήσουν τα συγκεκριμένα ζητήματα.

Θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι καταφέραμε σε σημαντικό βαθμό να κατανοήσει ο κλάδος πως η οργάνωση του αγώνα και η διεκδίκηση, δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στο μεροκάματο και την ασφάλιση, αλλά να διευρύνεται σε όλα τα θέματα που αφορούν τη ζωή του. Έγινε προσπάθεια αυτά να φωτιστούν πιο ολοκληρωμένα, να αναδεικνύεται η κοινή αιτία των προβλημάτων που βιώνουμε, δηλαδή η ανάπτυξη που βάζει στο επίκεντρο τα συμφέροντα και τα κέρδη των λίγων και όχι τις ανάγκες των πολλών.

Αυτό το θετικό βήμα που έγινε, μας βοηθάει, σήμερα, πιο ολοκληρωμένα να θέτουμε το ζήτημα **«ανάπτυξη από ποιον για ποιον»** και αξιοποιώντας την πείρα που υπάρχει στους εργαζόμενους να ενισχύουμε τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να ανατραπεί η βαρβαρότητα που ζούμε προς όφελος της ζωής και του μέλλοντος των οικογενειών μας.

*** Εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας σε μεγάλους αγώνες που δόθηκαν, όπως των υγειονομικών, των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων στην «e-food» και την «COSCO».**

Τροφοδοτήσαμε την επιχειρηματολογία μας με νέα στοιχεία και παραδείγματα, όχι μόνο από τον κλάδο μας, αλλά και από άλλους κλάδους για το πώς μπορεί να ανέβει η αποτελεσματικότητα των αγώνων, να μετρήσουμε νέες κατακτήσεις, επιβεβαιώνοντας ότι τίποτα δε μένει στάσιμο, κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος, ότι όλοι οι αγώνες που είναι προσανατολισμένοι σε ταξική κατεύθυνση προσθέτουν νέες δυνατότητες και όπλα για το σήμερα και το αύριο που έχει ανάγκη η λαϊκή οικογένεια.

*** Μπήκαμε στην πρώτη γραμμή για να σπάσει στην πράξη το κλίμα αστυνομοκρατίας και απαγορεύσεων, που έχτιζε η κυβέρνηση της ΝΔ, με πρόσχημα την πανδημία.**

Έχει χαραχτεί στη μνήμη όλων μας, στη χώρα μας και διεθνώς, η εικόνα της Πρωτομαγιάτικης Απεργίας το 2020, στην αρχή της πανδημίας, όπου με το σύνθημα «**Ο πραγματικός ιός είναι ο καπιταλισμός**» στείλαμε μήνυμα ότι θα δρούμε αδιάκοπα σε οποιοσδήποτε συνθήκες για την ικανοποίηση των αναγκών μας. Το ίδιο και στον εορτασμό του Πολυτεχνείου, όπου σπάσαμε στην πράξη το κλίμα τρομοκρατίας και απαγορεύσεων. Οι εικόνες σύγκρουσης με την αστυνομία και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς στην Αθήνα, τα Γιάννενα, τη Θεσσαλονίκη, σε όλη την Ελλάδα, είναι χαρακτηριστικές.

Επίσης, μεγάλη σημασία είχε και η πρωτοβουλία του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας για τα γεγονότα στη Νέα Σμύρνη, με τον ξυλοδαρμό νέων ανθρώπων από την αστυνομία. Η μαζική συμμετοχή του κόσμου, που στη μεγάλη πλειοψηφία ακολούθησε πίσω από τα πανό και τα συνθήματα του Συνδικάτου, επιβεβαιώνει ότι υπάρχει μεγάλο έδαφος και δυνατότητες για να επιδράσουμε με σκοπό η αγανάκτηση που υπάρχει από την αντεργατική πολιτική να μετουσιωθεί σε οργανωμένη πάλη και να τροφοδοτήσει το δυνάμωμα και την κλιμάκωση των αγώνων.

*** Μεγάλη και χρήσιμη είναι η πείρα που αποκτήσαμε στη μάχη που δώσαμε με τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό και τα συνέδρια της ΓΣΕΕ.**

Η σύγκρουση με τους ανθρώπους της εργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα προκάλεσε το ενδιαφέρον και τον προβληματισμό σε σημαντικό μέρος των εργαζομένων, κυρίως σε συνδικαλισμένους, αλλά όχι αποκλειστικά και μόνο σε αυτούς.

Φωτίστηκε καλύτερα ο ρόλος που έχει ανατεθεί στον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό, στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, που στηρίζει και προωθεί την κυβερνητική γραμμή, τα αντεργατικά μέτρα και τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Τροφοδότησε με συγκεκριμένο τρόπο την παρέμβαση των σωματείων, όχι μόνο από τη σκοπιά της παρακολούθησης και της αποκάλυψης των νόθων διαδικασιών, αλλά και από τη σκοπιά της βαθύτερης κατανόησης των όρων που απαιτούνται για την ανατροπή του αρνητικού συσχετισμού δύναμης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Της αναγκαιότητας να αποσπαστούν δυνάμεις από τα κάτω, να αποτραβηχτούν από την αγκαλιά της γραμμής του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Τα φαινόμενα νοθείας, η είσοδος εργοδοτών μέσα στα συνδικάτα, είναι αποτέλεσμα του αρνητικού συσχετισμού δύναμης που υπάρχει και όχι το αντίθετο. Επομένως, η αποκάλυψη όλου αυτού του μηχανισμού και των τακτικών που ακολουθεί, δεν πρέπει να περιοριστεί μόνο στην αναγκαία καταγγελία και τη σύγκρουση μαζί του. Πρέπει να γίνει ένα επιπλέον εργαλείο για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, ώστε να δουλέψει πιο σχεδιασμένα στον εργατόκοσμο, σε συνδικάτα και συνδικαλιστές που μπορεί να βρίσκονται εγκλωβισμένοι στη γραμμή της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, όμως αντιλαμβάνονται τη θέση τους ως εργαζόμενοι και την ανάγκη να οργανωθεί απάντηση στην επίθεση που δεχόμαστε.

Ακριβώς σε αυτό το σημείο βρίσκεται η συνεισφορά του αγώνα που δώσαμε με επίκεντρο τα συνέδρια της ΓΣΕΕ, να απελευθερωθούν δυνάμεις και να ενταχθούν στη γραμμή ρήξης και σύγκρουσης με την κυρίαρχη πολιτική.

*** Αποτρέψαμε σε πολλές περιπτώσεις την εργοδοτική αυθαιρεσία.**

Έχει σημασία να τονίσουμε ότι με την παρέμβαση της Ομοσπονδίας και των Συνδικάτων μας στους χώρους δουλειάς αποτρέψαμε πολλές απολύσεις εργαζομένων για συνδικαλιστική δράση και ματαιώσαμε σχεδιασμούς της εργοδοσίας για χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων, όπως στο εργοτάξιο κατασκευής του νέου αεροδρομίου, στο Καστέλλι Ηρακλείου Κρήτης.

Το βασικό συμπέρασμα, που αποκομίσαμε από τον απολογισμό της δουλειάς μας, είναι πως για να αποκρούσουμε την επίθεση που δεχόμαστε, να δυναμώσουμε τον αγώνα και να καταγράψουμε μικρές και μεγάλες νίκες, έχουμε στα χέρια μας ένα μεγάλο όπλο, την Ομοσπονδία μας και τα δεκάδες σωματεία της ταξικά προσανατολισμένα.

Αυτό το όπλο έχουμε ευθύνη να το δυναμώσουμε για να βρεθούμε στον πόλεμο που έχουμε με το κεφάλαιο και τις δυνάμεις του με περισσότερες προϋποθέσεις και καλύτερες όρους και να βγούμε νικητές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Το βασικό συμπέρασμα, που προκύπτει από τη δράση μας την περίοδο της πανδημίας του κορονοϊού, είναι ότι δοκιμαστήκαμε σε συνθήκες πρωτόγνωρες, με μεγάλες δυσκολίες και ανταποκριθήκαμε.

* Από την πρώτη στιγμή τα σωματεία μας βρέθηκαν στους χώρους δουλειάς απαιτώντας από την εργοδοσία να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας της υγείας των εργαζομένων για την αποφυγή της διασποράς του κορονοϊού.

Σε πολλές περιπτώσεις η παρέμβασή μας ανάγκασε την εργοδοσία να πάρει μέτρα. Στην Αθήνα, στα εργοτάξια του ΜΕΤΡΟ, του Φαληρικού Όρμου, στον Πειραιά, στο πρώην εργοστάσιο «Παπαστράτος», στα εργοτάξια του ΜΕΤΡΟ στη Θεσσαλονίκη, στο μεγάλο εργοτάξιο στην Πύλο, στα εργοτάξια του Ηρακλείου Κρήτης, σε χώρους δουλειάς στην Πάτρα και σε όλη τη χώρα η παρέμβαση των σωματείων μας ήταν καταλυτική. Χωρίς αυτήν η εργοδοσία ούτε τα ελάχιστα μέτρα δε θα έπαιρνε.

* Τα σωματεία μας πρωτοστάτησαν στην επιτυχία της Ημέρας Δράσης, απαιτώντας την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος Υγείας και την επίταξη του ιδιωτικού τομέα Υγείας.

Τον Απρίλη του 2020, δίπλα στους υγειονομικούς, βρεθήκαμε έξω από δεκάδες νοσοκομεία, πραγματοποιώντας από κοινού με άλλους εργαζόμενους παραστάσεις σε Δήμους, Περιφέρειες, Υπουργεία, θέτοντας αιτήματα που συνδέονταν άμεσα με την προστασία της υγείας των εργαζομένων.

Παράλληλα, βοηθήσαμε να αποκαλύπτεται σε μεγάλο βαθμό το σκληρό πρόσωπο αυτής της πολιτικής, που εκφράζεται ενιαία και διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις -ανεξάρτητα της μορφής διακυβέρνησης και του μείγματος διαχείρισης που ακολουθούν- που είναι εγκληματική απέναντι στις ανάγκες των εργαζομένων για να διαιωνίζεται η καπιταλιστική οικονομία.

Αυτό αποδεικνύεται από το σύνολο των αντεργατικών μέτρων που παίρνονται, την τεράστια οικονομική στήριξη που δέχονται μια σειρά μεγάλοι καπιταλιστικοί όμιλοι με πρόσχημα την πανδημία, οι περιορισμοί και τα υγειονομικά πρωτόκολλα που γίνονται κουρελόχαρτα, για να μη θιχτεί η κερδοφορία των λίγων. Όπως και η κατάσταση στους χώρους δουλειάς, το παράδειγμα του Τουρισμού, των ξενοδοχείων, των μεγάλων αεροπορικών εταιρειών, φανερώνει το ταξικό πρόσημο που έχουν όλα τα μέτρα που έχουν παρθεί.

* Η επιμονή μας να ενταχθούν οι οικοδόμοι και οι εργαζόμενοι στις Κατασκευές στο μηχανισμό οικονομικής στήριξης των 800 € και η επίτευξη τελικά αυτής της διεκδίκησης πρόσθεσε κύρος στα σωματεία και την Ομοσπονδία μας, διευκόλυνε την επαφή μας με τους εργαζόμενους του κλάδου.

* Η δράση μας σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες βοήθησε νέους σε ηλικία συναδέλφους να διαπαιδαγωγηθούν στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης. Ανέλαβαν ευθύνες, πήραν πρωτοβουλίες για την οργάνωση του αγώνα, την ενημέρωση των εργαζομένων του κλάδου. Επιπλέον, τροφοδότησε με αυτοπεποίθηση διοικήσεις σωματείων μας να απευθυνθούν όσο το δυνατόν πιο πλατιά στον κλάδο, ενεργοποίησε άλλες που βρίσκονταν σε αδράνεια και χρειάστηκε να ανταποκριθούν στα ερωτήματα που έθεταν οι εργαζόμενοι για το πώς θα αντιμετωπιστεί κάθε νέο πρόβλημα που προέκυπτε.

* Η λειτουργία της Διοίκησης της Ομοσπονδίας και της πλειοψηφίας των σωματείων μας δε σταμάτησε εξαιτίας των περιορισμών που υπήρχαν. Αξιοποιήθηκε η εξ' αποστάσεως συνεδρίαση που μας εξασφάλισε ενιαία, γρήγορη καθοδήγηση και ενημέρωση για τις εξελίξεις και το διεκδικητικό πλαίσιο.

Ήταν μια περίοδος παραγωγική στη συμμετοχή των σωματείων, ακόμη και απλών εργαζομένων, που επικοινωνούσαν μαζί μας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να έχουμε πιο ολοκληρωμένη εικόνα της κατάστασης που επικρατούσε στον κλάδο, να παρεμβαίνουμε όπου χρειάζονταν και να συμπληρώνουμε ή να κάνουμε διορθώσεις στο σχέδιο δράσης.

Αυτό το συμπέρασμα πρέπει να αξιοποιηθεί για τη συνέχεια της λειτουργίας και δράσης μας. Χωρίς ζωντανή συζήτηση, παρακολούθηση των εξελίξεων, δεν μπορούμε να επεξεργαστούμε ολοκληρωμένο σχέδιο που να αντιστοιχεί στις απαιτήσεις που έχει σήμερα ο αγώνας.

* Συμβάλαμε σημαντικά στα πλαίσια του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, στο τσαλάκωμα της βασικής επιδίωξης τόσο της κυβέρνησης, όσο και του ΣΥΡΙΖΑ, να υπάρξει «σιγή νεκροταφείου» και συναίνεση μπροστά στην πανδημία.

Δώσαμε πετυχημένα τη μάχη της αντιπαράθεσης και αποκαλύψαμε όσο καλύτερα μπορούσαμε ότι η ζωή και η υγεία των εργαζομένων στην Ελλάδα, στις χώρες της ΕΕ και σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, είναι ανοχύρωτη, όχι γιατί εμφανίστηκε ο κορονοϊός, αλλά γιατί ακολουθείται συγκεκριμένη πολιτική.

Είναι αξέχαστες οι άθλιες εικόνες που είδαμε στα πολυδιαφημισμένα συστήματα οικονομίας του καπιταλιστικού κόσμου. Στην Αμερική, να στήνουν τσαντάρια έξω από τα νοσοκομεία για να υποδεχτούν τους ασθενείς με κορονοϊό. Στην Αγγλία, το νοσηλευτικό προσωπικό να φοράει σακούλες σκουπιδιών για να προστατευτεί. Στη χώρα μας, να διασωληνώνονται ασθενείς στους διαδρόμους των νοσοκομείων, να σταματούν τα αναγκαία χειρουργεία και να έχουν μετατραπεί σε νοσοκομεία μιας νόσου. Αποδείχτηκε με τον πιο γλαφυρό τρόπο η σήψη και η σαπίλα του εκμεταλλευτικού συστήματος που μπροστά στα κέρδη εγκληματεί για τη ζωή και τις ανάγκες των λαών.

Το γεγονός, ότι το εμβόλιο παραμένει «πατενταρισμένο» για να αποκομίζουν τεράστια κέρδη οι φαρμακοβιομηχανίες, χωρίς να υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση, ειδικά στις πιο φτωχές χώρες, είναι αποτελέσματα συγκεκριμένης πολιτικής που υπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα. Αυτά είναι που οδηγούν το δημόσιο σύστημα Υγείας σε υποβάθμιση, σε μείωση των ΜΕΘ και των κλινών και ταυτόχρονα κρατούν τις ΜΕΘ της ιδιωτικής Υγείας έξω από τη μάχη για να σωθούν ζωές.

Συνεπώς, αυτό που εμποδίζει και βλάπτει τη ζωή και την υγεία του λαού είναι η εμπορευματοποίηση, που έχει θεό της το κέρδος. Αυτή μετατρέπει την Υγεία από αγαθό σε εμπόρευμα. Μόνο όταν φύγει από την μέση το κέρδος οι ανάγκες του λαού στην Υγεία μπορούν να καλυφθούν.

Σε αυτή τη βάση, θέτουμε αιτήματα και διεκδικήσεις που έρχονται σε σύγκρουση με την κυρίαρχη γραμμή και βοηθούν στην αποκάλυψη του αντιδραστικού χαρακτήρα της. Βοηθούν να μην υποχωρήσει και να μη συμβιβαστεί κανένας εργαζόμενος από όλα όσα θα έπρεπε να θεωρούνται δεδομένα και όχι ζητούμενα τον 21^ο αιώνα.

ΜΕΤΩΠΑ ΠΑΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΣΣΕ) - ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ – ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Το ζήτημα της υπογραφής ΣΣΕ είναι ένα μέτωπο πάλης που απασχολεί διαχρονικά τα συνδικαλιστικά όργανα του κλάδου.

Το ενδιαφέρον του κλάδου για υπογραφή ΣΣΕ πέρασε διάφορες διακυμάνσεις τις τελευταίες δεκαετίες. Όσο το μεροκάματο που έπαιρναν οι εργαζόμενοι του κλάδου σε περίοδο μεγάλης ανάπτυξης ήταν μεγαλύτερο από αυτό της σύμβασης, το ενδιαφέρον ήταν μειωμένο. Μέσα όμως σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης από τις αρχές της δεκαετίας του '90 ως τις αρχές της δεκαετίας του 2000, η εντατικοποίηση της δουλειάς και η επιθετικότητα της εργοδοσίας οδήγησαν σε σχετική εξισορρόπηση του καταβαλλόμενου μεροκάματος με το μεροκάματο της κλαδικής σύμβασης, με συνέπεια να αυξηθεί το ενδιαφέρον του κλάδου.

Οι ΣΣΕ, που υπογράψαμε μέχρι το 2009, τράβηξαν προς τα πάνω τα μεροκάματα του κλάδου και αποτέλεσαν μια ασπίδα προστασίας απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και επιθετικότητα. Από το 2009 μέχρι σήμερα η μη υπογραφή ΣΣΕ, σε συνδυασμό με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, την ανεργία κλπ., οδήγησαν σε μεγάλη μείωση του μεροκάματος και σοβαρή απώλεια εισοδήματος.

Σήμερα, βρισκόμαστε εκ νέου σε διαδικασία διαπραγμάτευσης με τους εργοδότες του κλάδου για υπογραφή σύμβασης. Προκύπτουν ορισμένα δεδομένα που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και να συζητήσουμε πιο βαθιά στο Συνέδριό μας:

- * Η σχετική ανάκαμψη της οικοδομικής δραστηριότητας μας δίνει την ευκαιρία να ασκήσουμε μεγαλύτερη πίεση για να υπογράψουμε σύμβαση.
- * Τα μεροκάματα των ειδικευμένων εργαζόμενων, ειδικά στα μεγάλα αστικά κέντρα, έχουν βελτιωθεί λόγω της αυξημένης ζήτησης που υπάρχει. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με τους ανειδίκευτους εργάτες.
- * Η υπογραφή ΣΣΕ μετά από 13 χρόνια θα συμβάλλει να εξασφαλίσουμε μια νέα βάση για περαιτέρω διεκδικήσεις στο σύνολο των όρων δουλειάς.
- * Η ύπαρξη ΣΣΕ και ο αγώνας για να γίνει υποχρεωτική και καθολική για όλους, θα βελτιώσει σημαντικά το ύψος του ενσήμου, που σήμερα είναι πολύ πίσω από το μεροκάματο που καταβάλλεται στην πραγματικότητα.
- * Θα μας δώσει άλλες δυνατότητες παρέμβασης μέσα στους χώρους δουλειάς και προϋποθέσεις για να βελτιώνονται ακόμη περισσότερο οι πραγματικοί όροι δουλειάς και ασφάλισης στο συγκεκριμένο χώρο εργασίας.
- * Θα τροφοδοτήσει με νέες δυνατότητες το δυνάμωμα των δεσμών των σωματείων με τους εργαζόμενους.
- * Εξυπακούεται, πως η υπογραφή της ΣΣΕ δε θα ικανοποιεί το σύνολο των διεκδικήσεων μας, με βάση το σχέδιο που έχουμε αποστείλει στους εργοδότες. Όμως θα εξασφαλίζει την ουσιαστική βελτίωση του μεροκάματου, των συνθηκών δουλειάς σε σχέση με όσα ισχύουν σήμερα για ένα τμήμα του κλάδου και θα διαμορφώσει τις προϋποθέσεις να έχουμε ενιαία πανελλαδικά συγκροτημένα δικαιώματα.

Η εργοδοσία του κλάδου στις διαπραγματεύσεις, που βρίσκονται σε εξέλιξη, δηλώνει ότι προτίθεται να υπογράψει ΣΣΕ μετά από χρόνια γιατί αξιολογεί ότι, σε αυτή τη φάση, η σύμβαση θα βοηθήσει στη πίεση που ασκεί προς την κυβέρνηση, για τη τιμολόγηση των δημόσιων έργων. Για τον ίδιο λόγο, αξιοποιεί και τις ανατιμήσεις στις πρώτες ύλες που διαμορφώνονται στην παγκόσμια αγορά και πέτυχε να εκδοθεί απόφαση του Υπουργείου Ανάπτυξης που θα αναμορφώνει κατά 10% τις συμβάσεις εκτέλεσης των δημόσιων έργων.

Είναι φανερό, ότι οι λόγοι που η εργοδοσία θέλει σήμερα την υπογραφή ΣΣΕ δεν ταυτίζονται με τους λόγους που εμείς επιδιώκουμε, ούτε βεβαίως η υπογραφή της διασφαλίζει αυτόματα και την εφαρμογή της από τη μεριά τους. Για αυτό το λόγο, σε πρώτη φάση, η πρόταση της εργοδοσίας είναι 20% πάνω στο κατώτερο μεροκάματο των 29,04 €, όπως ίσχυε μέχρι 31.12.2021, αλλά υπολείπεται ακόμη 20% κάτω από το μέσο μεροκάματο (39,11 €), όπως αποτυπώνεται στα μηνιαία στοιχεία απασχόλησης του ΕΦΚΑ, τον Οκτώβρη του 2020, που και αυτό είναι σε απόκλιση από το πραγματικό μέσο μεροκάματο που έχει διαμορφωθεί με βάση την αυξημένη ζήτηση στις Κατασκευές σήμερα.

Η πείρα δείχνει ότι ο αγώνας για ΣΣΕ θα είναι σκληρός. Η υπογραφή σύμβασης που επιδιώκουμε, δεν αναιρεί την επιθετικότητα των μεγαλοεργολάβων που θα επιχειρήσουν με κάθε τρόπο να την ακυρώσουν στην πράξη. Εμείς πρέπει να την επιβάλλουμε με τον αγώνα μας.

Αν ανατρέξει κανείς στην ιστορία του κλάδου, θα καταλάβει ότι οι αγώνες που δόθηκαν για το ζήτημα του μεροκάματου, σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες, δεν πήγαν χαμένοι και έδωσαν χειροπιαστά αποτελέσματα. Το ζήτημα είναι να μην ξεγελαστούμε ότι το θέμα μπορεί να λυθεί μόνο σε επίπεδο διαπραγμάτευσης και υπογραφών. Ο συσχετισμός δύναμης, στην κόντρα που ανοίγουμε με τους εργοδότες, θα παίξει σημαντικό ρόλο αν τελικά καταφέρουμε τη βελτίωση

των όρων δουλειάς. Τα προηγούμενα χρόνια είχαμε το εμπόδιο της ανεργίας που περιορίζει την πίεση που μπορούσαμε να ασκήσουμε. Τώρα, οι συνθήκες είναι διαφορετικές και πρέπει να ρίξουμε σε αυτή τη μάχη όλες τις δυνάμεις του κλάδου.

Η απόφασή μας πρέπει να είναι ένταση των κλαδικών κινητοποιήσεων τόσο σε χώρους δουλειάς, όσο και πανελλαδικά. Η πετυχημένη κλαδική απεργία που πραγματοποιήσαμε τον περασμένο Νοέμβρη πρέπει να έχει συνέχεια, τόσο για τη σύμβαση όσο και για τα άλλα προβλήματα.

**Προτείνουμε την κήρυξη Πανελλαδικής Πανοικοδομικής Απεργίας
τέλη Φλεβάρη με αρχές Μάρτη, με επίκεντρο τις ΣΣΕ,
την Ασφάλιση και την προστασία του εισοδήματος από το κύμα των
ανατιμήσεων και της ακρίβειας**

Κλαδικές ΣΣΕ στα συναφή επαγγέλματα

Εκτός από την ΣΣΕ των Οικοδόμων που δουλεύουν στην ιδιωτική οικοδομή, σε μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες και έργα, που ασφαλίζονται με κωδικό 781, η Ομοσπονδία μας έχει στην ευθύνη της τη διαπραγμάτευση και την υπογραφή επτά (7) ΣΣΕ που αφορούν στα συναφή επαγγέλματα (ξυλουργών, μόνιμων συνεργείων, κοπής μαρμάρων, λατομείων, μαρμαροψηφίδων, μωσαϊκών πλακών & τσιμεντολίθων).

Οι βασικοί εκπρόσωποι σε αυτές τις διαπραγματεύσεις είναι ο ΣΕΒ (μεγάλες επιχειρήσεις), η ΓΣΕΒΕΕ (μικρομεσαίες) και οι σύνδεσμοι των μικρών εργοδοτών (μικρά ξυλουργεία, μικρές βιοτεχνίες μαρμάρου).

Σε αυτές τις συμβάσεις τα μεροκάματα έχουν ως βάση υπολογισμού την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση.

Για τους εργαζόμενους με μεγάλη προϋπηρεσία, το μεροκάματο είναι λίγο πιο βελτιωμένο αφού διαμορφώθηκε τα χρόνια πριν την καπιταλιστική κρίση και με τις υπάρχουσες ΣΣΕ που υπογράφαμε. Από το 2012 έως σήμερα τα ημερομίσθια υπέστησαν μείωση και σε αυτούς τους εργαζόμενους.

Το ζήτημα είναι ότι οι δυνάμεις μας που παρεμβαίνουν σε χώρους δουλειάς, είναι περιορισμένες όπως και ο βαθμός οργάνωσης στα συνδικάτα.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένα παραδείγματα που δίνουν μια διέξοδο, ιδιαίτερα τη στιγμή που ο ΣΕΒ αρνείται σθεναρά να μπει έστω σε διαδικασία ουσιαστικής διαπραγμάτευσης για αυτές τις συμβάσεις και αυτά αφορούν:

- **Το Σωματείο Κατεργασίας Ξύλου & Ναυπηγοξυλουργών Πειραιά**, που παρότι έχουμε λιγοστές δυνάμεις παρεμβαίνουν σταθερά για το ζήτημα της σύμβασης και του μεροκάματου. Έχουν καταφέρει να υπογράψουν με εργολάβους μια σειρά συμβάσεις εξασφαλίζοντας

μεροκάματο 100 €, πολύ πιο πάνω κι από αυτό που υπογράψαμε στην τελευταία σύμβαση του 2009, αξιοποιώντας την αυξημένη ζήτηση που υπάρχει για εξειδικευμένα εργατικά χέρια.

- Το Σωματείο Κατεργασίας Ξύλου Εργοστασίου «ΜΟΥΡΙΚΗΣ» στην Κόρινθο, που υπογράφει με την εργοδοσία σταθερά διμερή σύμβαση εργασίας, εξασφαλίζοντας συγκροτημένα δικαιώματα στο χώρο δουλειάς κι έχει συγκρατήσει το μεροκάματο στα χρόνια της κρίσης έως και σήμερα σε ικανοποιητικά επίπεδα.

Αυτά τα δύο θετικά παραδείγματα μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι, ιδιαίτερα σε μεγάλους χώρους δουλειάς, πρέπει να δουλέψουμε για τη συγκρότηση κάποιας μορφής οργάνωσης αξιοποιώντας όποιες δυνατότητες υπάρχουν, για να ασκήσουμε πίεση στην εργοδοσία και να την αναγκάσουμε, αρχικά, να υπογράψει διμερείς συμβάσεις για τους εργαζόμενους στο συγκεκριμένο χώρο δουλειάς.

Να πάρουμε υπόψη μας ότι υπάρχει αγανάκτηση στους εργαζόμενους τόσο για τα χαμηλά μεροκάματα, όσο και για τις συνέπειες που βιώνουν συνολικά από την υλοποίηση της αντεργατικής πολιτικής. Η μεγάλη ακρίβεια, τα παραφουσκωμένα τιμολόγια της ΔΕΗ, η αύξηση της τιμής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, οι ανατιμήσεις σε στοιχειώδεις ανάγκες της καθημερινότητας, εξανεμίζουν το όποιο μεροκάματο και δημιουργούν ασφυξία στην εργατική, λαϊκή οικογένεια σε συνδυασμό με την άγρια φορολογία που επιβαρύνει το λαϊκό εισόδημα.

Με τη δική μας παρέμβαση αυτή η αγανάκτηση μπορεί να μετατραπεί σε αγώνα για ουσιαστικές αυξήσεις στα μεροκάματα και στους μισθούς. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο που θα ανάψουμε τη σπίθα του αγώνα.

Είναι βέβαιο, ότι μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με εργαζόμενους σε τέτοιους χώρους, με εργοστασιακά σωματεία που πιθανόν υπάρχουν και χρειάζονται βοήθεια. Να συμβουλευόμαστε πρωτοπόρους εργαζόμενους να δημιουργήσουν κάποια μορφή οργάνωσης που θα διευκολύνει την παρέμβαση και την προετοιμασία του αγώνα (π.χ. επιτροπές υγείας και ασφάλειας, όπως ορίζονται με βάση το νομοθετικό πλαίσιο ή εργοστασιακή επιτροπή που θα ορίσει το συνδικάτο).

Αυτή η προσπάθεια για να έχουμε χειροπιαστά αποτελέσματα στα συναφή επαγγέλματα θα αναδείξει νέες δυνατότητες και θα τροφοδοτήσει νέους, πιο δυναμικούς αγώνες. Θα βοηθήσει συνολικά τον κλάδο των Κατασκευών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Το Σεπτέμβρη του 2021 ψηφίστηκε νέος νόμος για την Επικουρική ασφάλιση που προστέθηκε στους δεκάδες αντιασφαλιστικούς νόμους των προηγούμενων χρόνων (ν. Κατρούγκαλου, αναβάθμιση του ν. Κατρούγκαλου από τον Βρούτση την άνοιξη του 2020, ν. Βρούτση το 2012 για αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης κ.ά.).

Οι βασικές πλευρές του νόμου για την Επικουρική Ασφάλιση και σύνταξη αφορούν τα εξής:

- ⇒ Προωθείται ακόμη περισσότερο η ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης με ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, το τζογάρισμα των εισφορών και των αποθεματικών στα διάφορα επενδυτικά πακέτα για τη χρηματοδότηση των επιχειρηματικών σχεδίων.
- ⇒ Οι νεοασφαλισμένοι, που εντάσσονται υποχρεωτικά από 1.1.2022 στο νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης, θα γνωρίζουν τι θα πληρώνουν κάθε μήνα, αλλά δεν θα ξέρουν αν θα πάρουν και σε τι ύψος επικουρική σύνταξη.
 Η σύνταξή τους θα εξαρτάται από την απόδοση των επενδύσεων. Όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό. Έχουμε πείρα από το τζογάρισμα στο χρηματιστήριο στις αρχές του 2000, το κούρεμα των αποθεματικών, τη δράση των ιδιωτικών εταιρειών ασφάλισης, όπως της «ΑΣΠΙΣ» που έβαλαν στο χέρι τις εισφορές χιλιάδων ασφαλισμένων και στη συνέχεια «βάρεσε κανόνι».
- ⇒ Η εφαρμογή του νέου συστήματος και η μετάβαση από το ήδη υπάρχον θα δημιουργήσει χρηματοδοτικό κενό στα Ταμεία Επικουρικής ασφάλισης τουλάχιστον 50 δις. Αυτό σημαίνει, ότι από τις αντιασφαλιστικές αλλαγές θα επηρεαστούν και οι παλιοί ασφαλισμένοι κατά συνέπεια και η σύνταξη που παίρνουν ή πρόκειται να πάρουν.
- ⇒ Οι νέες αντιασφαλιστικές αλλαγές ανοίγουν νέα πεδία κερδοφορίας στις μεγάλες ασφαλιστικές εταιρείες του χώρου.
- ⇒ Η κρατική υποχρηματοδότηση των Ταμείων εδραιώνεται και είναι βέβαιο ότι θα συρρικνωθεί περισσότερο τα επόμενα χρόνια, κάνοντας έτσι «λόγια του αέρα» τις εγγυήσεις της κυβέρνησης για δήθεν διασφάλιση ενός κατώτερου ύψους των επικουρικών συντάξεων. Ανάλογες υποσχέσεις έχουν δώσει όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις που αποδείχτηκαν ψεύτικες. Αυτού του είδους οι υποσχέσεις αξιοποιούνται για να προωθηθούν, με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις, οι αντιασφαλιστικές αλλαγές.

Η αντιπαράθεση και επιχειρηματολογία μας στους αντιασφαλιστικούς σχεδιασμούς χρειάζεται να ενταθεί. Να αναδεικνύουμε πως ο εργαζόμενος είναι ο μόνος που πληρώνει για την Κοινωνική Ασφάλιση. Το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του θέλουν να απαλλαγούν από την όποια υποχρέωση και να βάλουν στο χέρι τις εισφορές των ασφαλισμένων, που τις καταβάλλει άμεσα με την εργασία του (*εισφορές εργαζόμενου*) και έμμεσα με την παρακράτηση μέρους της εργασίας του (*εισφορές εργοδότη*).

Συνεπώς, είναι αναγκαίο να ενημερωθεί ο κλάδος για τις συνέπειες των νέων αλλαγών. Να φωτιστεί καλύτερα ο ρόλος που παίζουν οι κυβερνήσεις που συνεχώς «σώζουν» την Ασφάλιση και μόνιμα φορτώνουν συνέπειες στους εργαζόμενους ασφαλισμένους για την προώθηση των συμφερόντων της εργοδοσίας.

Ταυτόχρονα, εκφράζονται πιο οξυμένα προβλήματα που αφορούν τον κλάδο, απόρροια όλων των αντιασφαλιστικών νόμων των προηγούμενων χρόνων.

Ο ΕΦΚΑ και οι εκάστοτε κυβερνήσεις κάνουν πλάτες στην εργοδοσία για τη συστηματική κλοπή των ενσήμων:

α) Με την ανυπαρξία των ελεγκτικών μηχανισμών, β) Με το παραπλανητικό επιχείρημα του ελάχιστου αριθμού ενσήμων που υπολογίζει το ΙΚΑ στην έναρξη οικοδομικών εργασιών ενός έργου. «*Τόσα βλέπει το ΙΚΑ*», ισχυρίζονται οι εργοδότες και όχι κάθε μέρα δουλειάς μέρα ασφάλισης, όπως είναι το σωστό και νόμιμο και γ) Με την απαράδεκτη διαδικασία των

υπεύθυνων δηλώσεων στα ΚΕΠ και την κωλυσιεργία στην εξέταση καταγγελιών επί των πραγματικών ημερών δουλειάς και όχι των ελάχιστων ενσήμων, που είναι υποχρεωμένος ένας κατασκευαστής να αποδώσει στον ΕΦΚΑ.

Απόρροια αυτής της κατάστασης:

- Πολλοί συνάδελφοι οικοδόμοι, κυρίως στην Περιφέρεια, αναγκάζονται να αποδέχονται την ασφάλιση του ΟΓΑ, αντί των βαρέων. Άλλοι αναγκάζονται να επιλέξουν την αυτασφάλιση (κοινή ασφάλιση) ή ΤΕΒΕ (φατουρατζήδες) για να μην κυνηγάνε να «αγοράσουν» ένσημα που πάλι, με την ανοχή των ελεγκτικών μηχανισμών, παζαρεύουν και εμπορεύονται οι μεγαλοκατασκευαστές και οι μεγαλοεργολάβοι.
- Η πλειοψηφία των εργαζομένων στα συναφή επαγγέλματα έχει μετατρέψει την ασφάλιση από βαρέα σε κοινή, γεγονός που συνεπάγεται αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης.
- Επιπλέον, όπως προαναφέραμε, πυκνώνουν οι περιπτώσεις συναδέλφων οικοδόμων που την τελευταία 17ετία πριν τη συνταξιοδότησή τους δεν εξασφαλίζουν τα 500 ή 1.000 οικοδομικά ένσημα ή συναδέλφων στα συναφή τα 1.000 βαρέα, με αποτέλεσμα να μην βγαίνουν στη σύνταξη στα 60 και 62 χρόνια.

Όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνουν ότι η ασφάλιση, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας έχουν χειροτερέψει κατά πολύ. Αν σε αυτά υπολογίσουμε ότι έχουν χειροτερέψει οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις για τις αναπηρικές συντάξεις κι έχουν περιοριστεί οι παροχές υγείας, λόγω της κρατικής υποχρηματοδότησης, είναι κατανοητό ότι το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης πρέπει να βρεθεί στην προμετωπίδα της πάλης του κλάδου.

**Η κλαδική απεργία που προτείνουμε πρέπει να έχει χαρακτήρα διεκδίκησης.
«Κάθε μέρα δουλειάς να είναι μέρα ασφάλισης με βαρύ, οικοδομικό ένσημο».
Σε αυτό το ζήτημα δεν κάνουμε ούτε πόντο πίσω.**

Δυναμώνουμε τον αγώνα για:

- ⇒ **Κατάργηση όλων των αντισφαλιστικών νόμων.**
- ⇒ **Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων.**
- ⇒ **Να υποχρεώσουμε τους αρμόδιους φορείς και την κυβέρνηση να πάρει άμεσα μέτρα για την κλοπή της ασφάλισης.**
- ⇒ **Να ενισχύσουμε το πλαίσιο πάλης και διεκδικήσεων και να απαιτήσουμε την ένταξη όλων των συναφών επαγγελματιών και ειδικοτήτων στα βαρέα & ανθυγιεινά επαγγέλματα.**
- ⇒ **Να απαιτήσουμε ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος με χρηματοδότησή του από το κράτος και την εργοδοσία.**

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ «ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ» Ο ΝΟΜΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

Η ψήφιση του νέου νόμου – έκτρωμα για τα εργασιακά και τα συνδικάτα, το καλοκαίρι του 2021, δεν αποτελεί μόνο συνέχεια όλων των αντεργατικών νόμων που προώθησαν και ψήφισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ), αλλά είναι μια ακόμη πιο επιθετική προσπάθεια της σημερινής κυβέρνησης, να ανατρέψει δικαιώματα και κατακτήσεις που κατοχυρώθηκαν με σκληρούς, αιματηρούς αγώνες της εργατικής τάξης εδώ και έναν αιώνα.

- ⇒ Η ανατροπή του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας (7ωρο – 8ωρο) με τη διεύρυνσή του απλήρωτου χρόνου, που θα ανταλλάσσεται με ημέρες άδειας ή ρεπό μετά από έξι μήνες δηλ. ποτέ, δείχνει την αποφασιστικότητα του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του να επιβάλει στην κυριολεξία «τσάμπα δουλειά».
- ⇒ Ανοίγει το δρόμο για την κατάργηση της Κυριακής Αργίας και στον κλάδο μας, σε συνέχεια των προηγούμενων αντεργατικών νόμων (ΣΥΡΙΖΑ), που επέβαλαν τη δουλειά τις Κυριακές σε μια σειρά κλάδους (εμπόριο, τουρισμός). Αυτό φανερώνει ότι η μεγαλοεργοδοσία θέλει να δουλεύουν οι εργαζόμενοι χωρίς ανάσα με το μικρότερο δυνατό κόστος.
- ⇒ Επίσης, οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης, που επιβλήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια και διευρύνονται συνεχώς, συμπληρώνουν τη ραγδαία επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων και αξιοποιούνται από τη μεγαλοεργοδοσία για να αυξηθεί ο βαθμός εκμετάλλευσης και εντατικοποίησης.

Είναι σαθρό το επιχείρημα, ότι οι αντεργατικές παρεμβάσεις των μέτρων των προηγούμενων χρόνων (ελαστικές μορφές απασχόλησης) και σήμερα του ν. Χατζηδάκη διευκολύνουν τη ζωή των εργαζομένων και αφήνουν «ελεύθερο χρόνο» για να αφιερωθούν στις οικογένειες και τα παιδιά τους. Τα παιδιά μας, μας χρειάζονται κάθε μέρα και όχι να δουλεύουμε από το πρωί ως το βράδυ και να μην μπορούμε να τα δούμε. Είναι σκέτη κοροϊδία να δηλώνει ο Υπουργός Εργασίας ότι δουλεύοντας 10ωρα - 12ωρα - 14ωρα θα έχουμε περισσότερα ρεπό. Η φθορά της υγείας, συνέπεια των άθλιων εργασιακών σχέσεων, δεν αντιμετωπίζεται όσα ρεπό κι αν πάρουμε.

- ⇒ Οι περιοριστικές διατάξεις σχετικά με τη λήψη απόφασης για απεργία με την υποχρέωση των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών δε συνιστά πρόοδο, όπως ισχυρίζεται η κυβερνητική προπαγάνδα. Το αντίθετο ισχύει. Πρόκειται για προσπάθεια του κράτους και της μεγαλοεργοδοσίας να ελέγχουν τις ζωντανές διαδικασίες των συνδικάτων. Να επιβάλλεται με απειλές και τρομοκρατία η γραμμή των αφεντικών μέσα στα συνδικάτα.

Αν είναι πρόοδος η επιβολή των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών, τότε τι ήταν η κατάργηση της εξ' αποστάσεως συμμετοχής στα συνδικάτα και τις αρχαιρεσίες, που υλοποιήθηκε κάτω από την πίεση και τους αγώνες των εργαζομένων, μετά την πτώση της Χούντας στη μεταπολίτευση;

Οι συγκεκριμένες διατάξεις του ν. Χατζηδάκη είναι ένα δυναμικό προωθητικό βήμα σε συνέχεια του απεργοκτόνου νόμου του ΣΥΡΙΖΑ για να ελέγχουν τα συνδικάτα, να μπει ο χωροφύλακας μέσα στα συνδικάτα και να καταστείλουν τους εργατικούς αγώνες.

⇒ Η διευκόλυνση προς την εργοδοσία να απολύει πρωτοπόρους εργάτες και συνδικαλιστές δίνοντας μια πιο αυξημένη αποζημίωση που θα «αποφασίσει» ένα δικαστήριο, κερδίζοντας την οριστική απομάκρυνσή τους από το χώρο εργασίας, επιβεβαιώνει ότι το πρόβλημα που θέλουν να αντιμετωπίσουν, κυβερνήσεις και εργοδοσία, είναι η ανάπτυξη αγώνων στο χώρο δουλειάς.

Ήδη στα Μεταλλεία της Χαλκιδικής η εργοδοσία αξιοποίησε το ν. Χατζηδάκη για την απόλυση του προέδρου του επιχειρησιακού σωματείου, επειδή κατήγγειλε ελλιπή μέτρα ασφάλειας και υγείας στο χώρο δουλειάς. Όσο περνάει ο καιρός ανάλογες περιπτώσεις θα συμβαίνουν όλο και πιο συχνά κι αυτό αποδεικνύει ότι η μεγαλοεργοδοσία εντείνει την επίθεση επιδιώκοντας να επιβάλει «σιγή νεκροταφείου» στους χώρους δουλειάς.

⇒ Η σωρεία αντιδραστικών διατάξεων του ν. Χατζηδάκη, που απογείωσε την ευρηματικότητα στον αντεργατικό σχεδιασμό με ποινές, καταδίκες και χρηματικά πρόστιμα στα συνδικάτα σε περίπτωση «άσκησης ψυχολογικής βίας» έναντι τρίτων, ανοίγει το δρόμο να στηθούν προβοκάτσιες, να δράσουν σκοτεινοί μηχανισμοί απέναντι στην πάλη των εργαζομένων, φανερώνοντας ότι θα αξιοποιηθούν όλες οι μορφές και οι τρόποι για «να μπει στο γύψο» το εργατικό κίνημα που έρχεται σε σύγκρουση με τα συμφέροντα της εργοδοσίας.

Ο αγώνας που δώσαμε το προηγούμενο διάστημα ενάντια στο νόμο – έκτρωμα δεν πάει χαμένος. Έχει βοηθήσει να δημιουργηθεί ένα σοβαρό μέτωπο συνδικάτων και συνδικαλιστών που αμφισβητούν το νόμο και αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να μείνει στα χαρτιά.

Η προσπάθεια του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, των σωματείων, των Εργατικών Κέντρων, των Ομοσπονδιών που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, να απευθυνθούν πλατιά στον εργατόκοσμο και σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, μπορεί να παράξει νέες δυνατότητες στην αντιμετώπιση του αντεργατικού οδοστρωτήρα και την καταστολή των αγώνων.

Η σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβρη, στο Σπόρτινγκ, φανερώνει δυνατότητες να κλιμακώσουμε τον αγώνα μας το επόμενο διάστημα.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι με τον αγώνα μας θα επιβάλουμε ο ν. Χατζηδάκη «να μείνει στα χαρτιά». Σήμερα, έχουμε συγκεκριμένα παραδείγματα στον κλάδο μας και σε άλλους κλάδους που μπλοκάρουμε την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου εκτρώματος.

⇒ Ο απεργιακός αγώνας των εργαζομένων στην «e-food» και η νίκη τους με την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων τους δεν έγινε με την υποχρέωση να ψηφίσουν ηλεκτρονικά για το αν θα γίνει η απεργία ή όχι. Ο νόμος – έκτρωμα τσαλακώθηκε, οι εργαζόμενοι μαζικά, ζωντανά, αποφασιστικά απέργησαν, αγωνίστηκαν, έχοντας ως όπλο την οργάνωσή τους και την τεράστια αλληλεγγύη που εκφράστηκε.

⇒ Ούτε οι εργαζόμενοι στο κάτεργο της «COSCO», στο λιμάνι του Πειραιά, πήραν υπόψη τους τα εμπόδια και τις απαγορεύσεις του νόμου. Δεν πτοήθηκαν από τις απειλές και τα δικαστήρια της εργοδοσίας. Απήργησαν και πέτυχαν την ικανοποίηση των αιτημάτων τους και συνεχίζουν αποφασιστικά για την υπογραφή ΣΣΕ.

⇒ Με τον αγώνα μας ακυρώθηκε η προσπάθεια της εργοδοσίας να αυξήσει το χρόνο εργασίας και να αλλάξει την ασφάλιση των οικοδόμων σε κοινή στο υπό κατασκευή αεροδρόμιο, στο Καστέλλι Ηρακλείου Κρήτης. Ο αγώνας μας έκανε την εργοδοσία και την κυβέρνηση να κάνουν πίσω.

- Με την επίμονη παρέμβασή μας ακυρώθηκε η απόλυση συνδικαλιστή σε εργοτάξιο του ΜΕΤΡΟ Αθήνας επειδή δεν δέχτηκε μείωση στο μεροκάματο του και νέα σύμβαση εργασίας με δυσμενέστερους όρους δουλειάς.
- Με τον αγώνα του ταξικού εργατικού κινήματος ακυρώθηκε στην πράξη ο νόμος Αχτσιόγλου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, για την απαγόρευση των διαδηλώσεων και του περιορισμού του δικαιώματος στην Απεργία, μέσα στους χώρους δουλειάς με αποφάσεις επιχειρησιακών και πρωτοβάθμιων σωματείων.

Συμπερασματικά, η δύναμη του οργανωμένου, ταξικά προσανατολισμένου αγώνα και της ταξικής αλληλεγγύης, είναι οι καθοριστικοί παράγοντες για να εμποδίσουμε και να ανατρέψουμε τους σχεδιασμούς τους. Να σταματήσουμε το παραμύθι της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, των χαμένων αγώνων.

Δεν έχουμε ανάγκη από κυβερνητικούς σωτήρες. Τους έχουμε γνωρίσει από πρώτο χέρι. Μας έχουν φορτώσει στις πλάτες ένα σωρό δεινά και τώρα ξεδιάντροπα τάζουν εκ νέου ότι θα καταργήσουν τους αντεργατικούς νόμους. Επιχειρούν πάλι να κερδίσουν πολιτικά οφέλη κοροϊδεύοντας αισχρά τους εργαζόμενους. Αυτοί που όχι μόνο δεν έσκισαν τα μνημόνια, όπως έταζαν, αλλά μας φόρτωσαν με νέα, τώρα τάζουν πάλι «σώσιμο». Με σκοπό να κρύψουν τα πεπραγμένα τους, έχουν στο συρτάρι τους σχέδιο ενσωμάτωσης των εργαζομένων και των αγώνων τους προτείνοντας ως λύση «την προοδευτική διακυβέρνηση και διαχείριση». Ρίχνουν δηλαδή στο τραπέζι τη γνωστή σούπα της καλύτερης διακυβέρνησης που «θα σταματήσει το δεξιό νεοφιλελεύθερο αντεργατικό οδοστρωτήρα».

Σήμερα όμως έχουμε τεράστια πείρα. Έχουμε ακούσει πολλά από νεοφιλελεύθερους, δήθεν προοδευτικούς, αυτοαποκαλούμενους «αριστερούς» κι από κεντρώους. Έχουμε δει τις πράξεις τους και ξέρουμε ότι τα αποτελέσματα της πολιτικής τους, φορτώνουν «τα σπασμένα» σε εμάς τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και στηρίζουν τα συμφέροντα των λίγων.

Εμείς εμπιστευόμαστε τη δύναμη του αγώνα μας. Σε αυτόν τον δρόμο θα ξεφορτώσουμε βάρη από τις πλάτες μας. Γνωρίζουμε ποιους έχουμε αντιπάλους, ποιοι μας παριστάνουν τους «φίλους» για να μας ξεγελάσουν.

Με όπλο τη γραμμή πάλης, τον ταξικό μας προσανατολισμό, θα αγωνιστούμε να αντιμετωπίσουμε όλους αυτούς που μας πολεμάνε και ταυτόχρονα να ενισχύσουμε τα όπλα του αγώνα μας σε όλα τα επίπεδα, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στην αποκάλυψη των αιτιών και των υπευθύνων της βαρβαρότητας που ζούμε, στην ενίσχυση της προοπτικής για βαθιές αλλαγές και ανατροπές σε όλα τα επίπεδα.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ - ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ – ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ο κρατικός προϋπολογισμός, που ψηφίστηκε τον Δεκέμβρη του 2021, δε δείχνει μόνο πόσο αντιλαϊκός είναι, αλλά και πώς διαμορφώνεται η κατάσταση σε βάρος των αναγκών των εργατικών, λαϊκών οικογενειών η οποία θα οξυνθεί ακόμη περισσότερο.

Οι παραφουσκωμένοι λογαριασμοί της ΔΕΗ και στη θέρμανση δείχνουν τι έχει να αντιμετωπίσει το άμεσο διάστημα η εργατική λαϊκή οικογένεια. Τα μηνιαία τιμολόγια των ΔΕΚΟ μοιάζουν περισσότερο με δόσεις αγοράς αυτοκινήτου ή ενοίκιο κατοικίας, ενώ οι μισθοί είναι καθηλωμένοι. Οι αυξήσεις κοροϊδία των 0,54 λεπτών στον πενιχρό κατώτερο μισθό, δεν αντιμετωπίζουν την αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος, ούτε τα δωράκια – κοροϊδία των 250 € στους πατεράδες μας, που και αυτά χιλιάδες συνταξιούχοι δε δικαιούνται.

Παραθέτουμε ορισμένα στοιχεία του κρατικού προϋπολογισμού που επιβεβαιώνουν ότι η επίθεση θα συνεχιστεί, ακουμπάει όλες τις πλευρές της ζωή μας και δείχνει την αναγκαιότητα άμεσα να οργανωθεί αγώνας διεκδίκησης μέτρων ανακούφισης, με επίκεντρο τις αυξημένες ανάγκες μας.

Από το σύνολο της φορολογίας το 95% χρεώνεται στους εργαζόμενους και το λαό και μόλις το 5% στα παράσιτα, τους επιχειρηματικούς ομίλους, που ακόμη και στην πανδημία έχουν απομυζήσει τεράστια πλούτη.

Και για να διασφαλιστεί το ζεστό χρήμα για τα αφεντικά ακόμη και σε συνθήκες πανδημίας, τα χρήματα που διατίθενται από τον προϋπολογισμό για τους ανέργους (ΟΑΕΔ) κι ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι κυνηγούν το μεροκάματο με το δίκαννο, μειώνονται φέτος κατά 149 εκατ. (505 εκατ. από 654 εκατ. €.). Μόνο τα στοιχεία του προηγούμενου μήνα δείχνουν πως το επίδομα ανεργίας των 390 € παίρνει το 1/11 των εγγεγραμμένων ανέργων.

Αντίστοιχα, μειώνονται και οι μεταβιβάσεις για τις παροχές προνοιακού χαρακτήρα από τα 3,778 δις φέτος στα 3,595 δις, δηλαδή περικόπτονται 183 εκατ. € την ίδια στιγμή που το κύμα ακρίβειας μεγαλώνει και απλώνεται.

Επίσης, για την αντισεισμική θωράκιση και τα αντιπλημμυρικά έργα ο κρατικός προϋπολογισμός διαθέτει 0 €!

Την ίδια ώρα, με το μανδύα της «πράσινης και ψηφιακής μετάβασης», τριπλασιάζουν και τετραπλασιάζουν τη χρηματοδότηση των «πράσινων» και «ψηφιακών» επιχειρήσεων, ενώ για τα νοσοκομεία, την Πρωτοβάθμια Φροντίδα και τον ΕΟΠΥΥ, το 2022 κόβονται 348 εκατ. € σε σχέση με τις αντίστοιχες μεταβιβάσεις το 2021.

Οι δαπάνες για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες, ενώ θα μπορούσαν να έχουν ουσιαστική συμβολή τόσο στην αποσυμφόρηση των νοσοκομείων, όσο και στην επιτυχία των εμβολιαστικών προγραμμάτων, ιδιαίτερα σε συνθήκες πανδημίας και στα επερχόμενα κύματά της. Η χρηματοδότηση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας τσεκουρώνεται φέτος περισσότερο από το μισό, από τα 268 εκατ. στα 128 εκατ. €.

Αντίστοιχα, η χρηματοδότηση των νοσοκομείων μειώνεται κατά 139 εκατ. € (από τα 1,473 δις στα 1,334 δις). Ακόμα και οι μεταβιβάσεις προς τον ΕΟΠΥΥ περικόπτονται κατά 69 εκατ. € (από 505 εκατ. στα 436 εκατ. €).

Το καπέλο του NATO με τις νέες δαπάνες για να στέλνουμε στρατό στο Σαχέλ και στους μακελάρηδες της Σαουδικής Αραβίας αυξάνεται κατά 530 εκατ. € φτάνοντας το συνολικό ποσό των 7,5 δις. Την ίδια ώρα, ένας εργαζόμενος πάει να κάνει τη θητεία του και δεν του καλύπτουν ούτε τα εισιτήρια για να επιστρέψει στην οικογένειά του με άδεια.

Στα Σχολεία, στα Πανεπιστήμια και σε άλλες υπηρεσίες, στο τέλος, δεν θα μείνει κολυπηθρόξυλο, ούτε εργαζόμενος, ούτε δάσκαλος να ανοίγει την πόρτα δεν θα υπάρχει αφού δεν γίνονται προσλήψεις, ταβάνια πέφτουν στα κεφάλια των μαθητών και ότι άλλο τραγελαφικό έχουμε δει τους τελευταίους μήνες.

Επιπλέον, η εργατική τάξη έρχεται αντιμέτωπη με μια τεράστια επίθεση στο εισόδημά της μέσω της ακρίβειας, πρώτα και κύρια στην Ενέργεια. Θα φτάσουμε να πούμε «το ψωμί – ψωμάκι».

Για το Νοέμβρη τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ μιλάνε για αύξηση του επίσημου πληθωρισμού στο 4,8% (από 3,4% τον Οκτώβρη, 2,2% τον Σεπτέμβρη, 1,9% τον Αύγουστο, 1,4% τον Ιούλιο). Οι ανατιμήσεις σε βασικά αγαθά λαϊκής κατανάλωσης βάζουν φωτιά στον οικογενειακό προϋπολογισμό και συγκεκριμένα:

- 3,5% για διατροφή, κυρίως λόγω αύξησης στο ελαιόλαδο (18,5%), σε άλλα βρώσιμα έλαια (16,7%), στο ψωμί (4,3%), στα ζυμαρικά (3,9%), στα πουλερικά (5,6%), στο αρνί και στο κατσίκι (21,3%), στις πατάτες (11,9%).
- 17,7% στη στέγαση, λόγω αύξησης κυρίως των τιμών σε ηλεκτρισμό 37,8%, φυσικό αέριο 180,9%, πετρέλαιο θέρμανσης 45,2%, ενοίκια κατοικιών 0,3%.
- 9,3% στις μεταφορές, με αύξηση των τιμών σε καύσιμα και λιπαντικά 24,9%.

Συνεπώς, τώρα πιο αποφασιστικά χρειάζεται να οργανώσουμε την πάλη για:

- *Αυξήσεις στους μισθούς. Κανένας εργαζόμενος χωρίς Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Να καταργηθεί ο αντεργατικός νόμος με τον οποίο ο κατώτατος μισθός ρυθμίζεται με Υπουργική Απόφαση.*
- *Επίδομα ανεργίας 600 € σε όλους τους άνεργους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.*
- *Επιστροφή της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης, αλλά και όλων των απωλειών της τελευταίας δεκαετίας στις συντάξεις.*
- *Γενναία αύξηση των δαπανών προκειμένου να ενισχυθεί το δημόσιο σύστημα Υγείας, με μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, ενίσχυση του εμβολιαστικού προγράμματος και δωρεάν προληπτικός έλεγχος για τον κορονοϊό σε όλο το λαό. Να λειτουργήσουν Κέντρα Υγείας, κλινικές νοσοκομείων, όσες υποδομές έκλεισαν τα προηγούμενα χρόνια. Επίταξη τώρα των ιδιωτικών κλινικών και δομών ιδιωτικής Υγείας.*

- *Μειώσεις κατά 50% των τιμολογίων σε ρεύμα, νερό, τηλέφωνο, internet και των εισιτηρίων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Μείωση των τιμών στα βασικά διατροφικά αγαθά και καύσιμα.*
- *Μείωση του ΦΠΑ και κατάργηση των έμμεσων φόρων στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης. Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ για τις εργατικές λαϊκές οικογένειες. Αφορολόγητο στα 12.000 € με προσαύξηση 3.000 € για κάθε παιδί.*
- *Άμεση επιδότηση ενοικίου για λαϊκές οικογένειες, εργαζόμενους με χαμηλό εισόδημα και πολύτεκνες οικογένειες. Χορήγηση μηνιαίου στεγαστικού επιδόματος 300 € σε όλους τους φοιτητές που σπουδάζουν μακριά από την οικία τους.*

ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΗ – ΑΝΤΙΠΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ

Πρόκειται για ένα από τα βασικά μέτρωπα πάλης για την προστασία της ζωής μας και την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας με γνώμονα τα εργατικά, λαϊκά συμφέροντα.

Στο τρίχρονο που πέρασε, επιβεβαιώθηκε ότι οι συνέπειες των μεγάλων καταστροφών και η απώλεια ανθρώπινων ζωών από πλημμύρες, φωτιές, σεισμούς, δεν έχουν την αιτία τους στην εκδήλωση αυτών των φαινομένων, αλλά στην υποβάθμιση και στην ανυπαρξία των κατάλληλων υποδομών για να περιοριστούν οι καταστροφές.

Στο όνομα του κέρδους δεν πραγματοποιούνται αντιπλημμυρικά έργα. Είναι στην τελευταία προτεραιότητα των διάφορων προγραμμάτων της ΕΕ και του κρατικού σχεδιασμού κι αυτό γιατί δε φέρνουν πίσω τα κέρδη που επιζητά το κεφάλαιο συνολικά για τα συμφέροντά του. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα κάθε χρόνο, σε διάφορες περιοχές, να καταστρέφεται το βίος των ανθρώπων του μόχθου, όπως έγινε στην περιοχή της Καρδίτσας και αλλού.

Το ίδιο συμβαίνει με την έλλειψη αντισεισμικής θωράκισης που είναι εκτεταμένη και η χώρα μας είναι σεισμογενής περιοχή. Οι σεισμοί στη Σάμο, στο Αρκαλοχώρι της Κρήτης επιβεβαιώνουν την ανάγκη να δυναμώσει ο αγώνας για αυτό το ζήτημα με βάση τις επεξεργασίες που έχουμε κάνει ως Ομοσπονδία, οι οποίες βάζουν στο επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες.

Οι μεγάλες πυρκαγιές στη Β. Εύβοια και την Αττική, το καλοκαίρι του 2021, φέρνουν στο προσκήνιο τις τεράστιες ευθύνες που έχουν όλες οι κυβερνήσεις για την κατάσταση των πυροσβεστικών μέσων και την ανεπάρκεια του ανθρώπινου δυναμικού που είναι απαραίτητα για να προλαμβάνονται και να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά τέτοιου είδους καταστροφές. Όλες οι κυβερνήσεις, όχι μόνο δεν ενισχύουν τις υπάρχουσες υποδομές και τα μέσα, αλλά σταδιακά τις μειώνουν, όπως ακριβώς έκαναν και με τις ΜΕΘ των δημόσιων νοσοκομείων.

Είναι εξοργιστικές οι δηλώσεις του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης, πριν τις πυρκαγιές, ότι ο κρατικός μηχανισμός είναι πανέτοιμος κι εξίσου εξοργιστικές οι δηλώσεις μετά τις πυρκαγιές, όπου περίσσεψαν οι δικαιολογίες και οι κάλπικες υποσχέσεις για λήψη μέτρων ενίσχυσης. Αυτό το θέατρο του παραλόγου παίζεται χρόνια από όλες τις κυβερνήσεις και στο παρασκήνιο κρύβονται συμφέροντα που ξεφυτρώνουν πάνω στα καμένα, στα πλημμυρισμένα, στα κατεστραμμένα.

Δεν είναι μοιραίο το χειμώνα να πνιγόμαστε, το καλοκαίρι να καιγόμαστε, με το χιόνι να αποκλειόμαστε και να μην έχουμε ρεύμα και θέρμανση. Το ζήτημα είναι ότι αυτή η ανάπτυξη, αυτός ο σχεδιασμός δεν υπηρετεί τα δικά μας συμφέροντα και τις ανάγκες.

Αυτό που αναδείχτηκε μέσα από τέτοιου είδους καταστροφές, με τις οποίες ήρθαν αντιμέτωποι πολλοί εργαζόμενοι με τις οικογένειες τους, είναι ότι μόνο με το δικό μας αγώνα και την αλληλεγγύη μπορούμε να σώσουμε τη ζωή μας, να περιορίσουμε στο ελάχιστο τον κίνδυνο από τις συνέπειες αυτών των καταστροφικών φαινομένων.

Τα σωματεία μας και η Ομοσπονδία το επόμενο τρίχρονο πρέπει να σηκώσουμε ψηλά το ζήτημα της παρέμβασης και της διεκδίκησης μέτρων για την αντιπλημμυρική, αντιπυρική προστασία και αντισεισμική θωράκιση. Να ενισχύσουμε τον αγώνα για κοινή συμπόρευση με τους αυτοαπασχολούμενους του κλάδου, αλλά και την μικρομεσαία αγροτιά, συμβάλλοντας έμπρακτα στην ενίσχυση της Κοινωνικής συμμαχίας μαζί τους, που θα προσθέσει νέα δυναμική στον αγώνα, θα βγάλει στην επιφάνεια νέες δυνατότητες.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ – ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Έχουμε αναλύσει επανειλημμένα και σε βάθος το ζήτημα του μεταναστευτικού - προσφυγικού. Οι αιτίες του προβλήματος βρίσκονται τόσο στην επιδείνωση των όρων ζωής των εργαζομένων κάτω από την ένταση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της ανεργίας, όσο και στην ανάπτυξη των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, των ΗΠΑ και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί που έχουν μεταξύ τους προκειμένου να βάλουν στο χέρι τον πλούτο και τους δρόμους μεταφοράς σε ολόκληρες περιοχές, έχουν σα συνέπεια επεμβάσεις, πολέμους και πρόσφυγες που πληρώνουν αυτήν την εγκληματική δράση για τα συμφέροντα των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων.

Στο έδαφος αυτών των ανταγωνισμών και αντιθέσεων οξύνονται και οι ελληνοτουρκικές σχέσεις που υποδηλώνουν και τη σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των αστικών τάξεων των δύο χωρών. Οι λαοί δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από αυτή την αντιπαράθεση που γίνεται για τα συμφέροντα των λίγων. Το ενδεχόμενο να βρεθούν οι λαοί της Ελλάδας και της Τουρκίας μπροστά σε νέους κινδύνους είναι υπαρκτό.

Έχουμε καθήκον να αναδείξουμε ακόμη περισσότερο τις αιτίες του προβλήματος. Να αγωνιστούμε για την απεμπλοκή της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, να φωτίσουμε την ευθύνη και την άμεση εμπλοκή που έχουν οι κυβερνήσεις οι οποίες βάζουν το

λαό μας ακόμη πιο βαθιά μπροστά σε μεγάλους κινδύνους. Έχουμε ευθύνη να εντάξουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες δίπλα στα συνδικάτα, στον κοινό αγώνα για καλύτερη ζωή χωρίς πολέμους, προσφυγιά και καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Η δράση μας τα προηγούμενα χρόνια και το τρίχρονο που πέρασε, βοήθησε να οργανωθεί καλύτερα η παρέμβασή μας, να φωτιστεί ο χαρακτήρας του προβλήματος, να ενταχθούν νέες δυνάμεις στα συνδικάτα. Έχουμε καθαρό ότι η ένταξη μεταναστών στα συνδικάτα και στον αγώνα, η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και στα οξυμένα προβλήματα, θα δώσει ώθηση στον αγώνα μας.

Παραμένει σταθερά στον προσανατολισμό μας το πλαίσιο πάλης που έχουμε διαμορφώσει.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ – ΜΕΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η ανάκαμψη της οικοδομικής δραστηριότητας έφερε πιο έντονα στην επιφάνεια την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στους χώρους δουλειάς με την αύξηση της εντατικοποίησης και την έλλειψη ή την ανυπαρξία των μέτρων για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων. Πρόκειται για διαχρονικά εγκλήματα που συντελούνται με υπεύθυνους την εργοδοσία και το κράτος. Αυτήν την περίοδο μετράμε εκατοντάδες ατυχήματα, σακατεμένους εργάτες και δεκάδες νεκρούς.

Η κατάργηση επί της ουσίας του ΣΕΠΕ, που μετατράπηκε με το ν. Χατζηδάκη, σε ανεξάρτητο φορέα, ξεφόρτωσε από τις πλάτες της κυβέρνησης τις ευθύνες που έχει όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Φαίνεται ότι οι χώροι δουλειάς θα μετατραπούν ακόμη περισσότερο σε «αρένες θανάτου» και οι εργαζόμενοι στις Κατασκευές και τα συναφή επαγγέλματα, μέρα με τη μέρα, θα παίζουν τη ζωή τους «κορώνα - γράμματα».

Εμείς αντιμετωπίζουμε αυτό το ζήτημα από τη σκοπιά της φθοράς της υγείας μας που συντελείται άμεσα ή έμμεσα, συνέπεια των αντεργατικών νόμων, της έλλειψης μέτρων υγείας και ασφάλειας, που οδηγούν σε ατυχήματα, αλλά επιδρούν και μακροπρόθεσμα στη φθορά της υγείας μας, στην εκδήλωση επαγγελματικών ασθενειών, μυοσκελετικών προβλημάτων κ.ά.

Κατά συνέπεια και σ' αυτό το μέτωπο αναδεικνύεται η ανάγκη εμείς, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να προστατεύσουμε τη ζωή μας. Αυτό σημαίνει, ότι συλλογικά πρέπει να επιβάλλουμε μέτρα υγείας και ασφάλειας στον κάθε χώρο δουλειάς, να υποχρεώσουμε την εργοδοσία να πάρει μέτρα. Καμία άλλη επιλογή δεν μπορεί να μας προστατεύσει από τον κίνδυνο να σακατευόμαστε, να αφήνουμε τα κόκκαλά μας στους χώρους δουλειάς και να μεγαλώνουν οι μακάβριες λίστες.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Η σύνθεση του κλάδου έχει αλλάξει από την είσοδο μεταναστών, νέων σε ηλικία εργαζομένων τόσο στην οικοδομή, όσο και στα συναφή επαγγέλματα.

Πολλοί σπουδαστές, απόφοιτοι Λυκείου, κάνουν τα πρώτα μεροκάματα τους στον κλάδο μας. Επίσης καλύτερα πρέπει να προσεγγίσουμε τους νεολαίους που φοιτούν στα διάφορα προγράμματα του ΟΑΕΔ.

Σε αυτό το σχεδιασμό δουλειάς έχουμε σοβαρή αδυναμία που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα καταγραφής των νέων σε ηλικία εργαζομένων, να οργανωθούν στο συνδικάτο και να επιλέξουμε μορφές επικοινωνίας που θα βοηθούν να κατανοεί ο νέος εργαζόμενος την αναγκαιότητα του συνδικάτου και του οργανωμένου αγώνα.

Τόσο οι νέοι εργαζόμενοι, αλλά και οι μετανάστες που είναι ενταγμένοι στα συνδικάτα και εκλεγμένοι στα διοικητικά συμβούλια, πρέπει να αποτελέσουν το βασικό κρίκο προσέγγισης και υποδοχής των νέων σε ηλικία εργαζομένων με ειδική δουλειά που πρέπει να σχεδιάσει το διοικητικό συμβούλιο.

Χωρίς την είσοδο νεολαίας και μεταναστών στα συνδικάτα δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αναζωογόνηση στη λειτουργία τους, ούτε μαζικοποίησή τους. Επομένως, αυτό το ζήτημα πρέπει να αποτελέσει επείγουσα προτεραιότητα.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Η Ομοσπονδία μας, ως μέλος της Διεθνούς συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργατών στις Κατασκευές, το Ξύλο & τις βιομηχανίες οικοδομικών υλικών (UITBB), τέλη Γενάρη του 2020, από κοινού με την Εκτελεστική Γραμματεία της αναλάβαμε τη διοργάνωση του 16^{ου} Συνεδρίου της, στην Αθήνα.

Το συνέδριο ήταν η αφορμή να συζητήσουμε σε βάθος με τα σωματεία – μέλη της Ομοσπονδίας για την κατάσταση στον κλάδο των Κατασκευών διεθνώς. Αναδείξαμε την πείρα που υπάρχει και το πώς εκφράζονται οι συνέπειες της αντεργατικής πολιτικής απέναντι στους εργαζόμενους στις Κατασκευές σε όλο τον κόσμο.

Εκτιμούμε ότι είναι θετική η συμμετοχή και η παρέμβαση της Ομοσπονδίας μας στην UITBB. Ο συντονισμός της δράσης σε διεθνές επίπεδο με κριτήριο τα συμφέροντα των εργαζομένων, η πείρα και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τη δράση σε εθνικό επίπεδο, βοηθάνε να αποκτάει η εργατική τάξη, παγκόσμια, πιο συγκροτημένη αντίληψη. Αντίληψη, που ενισχύει τον ταξικό προσανατολισμό και βοηθάει να αντιμετωπίζονται, ως ένα βαθμό, αυταπάτες για το ρόλο των κυβερνήσεων που αυτή τη στιγμή κυριαρχούν.

Η συμμετοχή μας στην UITBB και η δράση της ενισχύει την Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (ΠΣΟ), τον ταξικό πόλο στο διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς, με τον αγώνα μας, πρέπει να τροφοδοτήσουμε με πείρα και συμπεράσματα το διεθνές εργατικό κίνημα και να αντλήσουμε καλύτερη εικόνα για την κατάσταση των συνδικάτων, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, την τακτική της εργοδοσίας, τον τρόπο δουλειάς που χρησιμοποιούν για να συσπειρώσουν δυνάμεις, τον τρόπο οργάνωσης αγώνων, τα ζητήματα που τους απασχολούν και ποια ιεραρχούνται. Όλα αυτά είναι χρήσιμα, είναι πείρα αξιοποιήσιμη στη δουλειά μας για να αναδείξουμε νέες δυνατότητες και να προστατευτούμε από υπαρκτούς κινδύνους.

Άξονες δράσης για το επόμενο τρίχρονο

Με βάση τον απολογισμό δράσης, τα συμπεράσματα και τις εξελίξεις που θα υπάρξουν σε διάφορα ζητήματα, προτείνεται να καθορίσουμε τους εξής άξονες πάλης, τους οποίους θα ενισχύσουμε με ζητήματα που θα προκύπτουν αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα της παρέμβασής μας:

1. Ενίσχυση της κλαδικής παρέμβασης πανελλαδικά με στόχο να διεκδικούμε αγωνιστικά μέσα στους χώρους δουλειάς τη βελτίωση των όρων εργασίας, ασφάλισης και συνθηκών εργασίας. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι δεν είμαστε ικανοποιημένοι από μια κλαδική απεργία που πραγματοποιήσαμε μέσα στο τρίχρονο, ούτε από απεργίες που έγιναν περιοδικά σε χώρους δουλειάς.

Επιδιώκουμε η συγκεκριμένη παρέμβαση, με τη μορφή του κλαδικού απεργιακού αγώνα, να γενικευτεί και να πολλαπλασιαστεί. Η κλαδική απεργία που προτείνουμε να γίνει στα τέλη Φλεβάρη με αρχές Μάρτη είναι η αφετηρία. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε δεν θα εξαφανιστούν. Ακόμη κι αν βελτιώσουμε το μεροκάματο και τις συνθήκες δουλειάς, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι κατακτήσεις που θα έχουμε θα εφαρμόζονται και θα διευρύνονται.

Η ταξική πάλη δεν μπορεί να μένει στάσιμη. Δεν μπορεί να μπαίνει σε κατάσταση αναμονής ακόμη κι όταν έχουμε αποτελέσματα. Ξέρουμε ότι χρειάζεται να γίνουν πολλά, να έχουμε πολλές και μεγάλες νίκες για να απαλλαγούμε από αυτό που βασανίζει τη ζωή μας, που μας δημιουργεί τα προβλήματα και τα πολλαπλασιάζει. Και αυτό είναι η εκμετάλλευση που δεν ξεριζώνεται μέσα σε αυτό το σύστημα, παρά μόνο ανατρέπεται, καταργείται εκ βάθρων με την εφ' όλης της ύλης σύγκρουση και αγώνα.

2. Με ιδιαίτερη μέριμνα και προετοιμασία, με συγκεκριμένο σχέδιο πρέπει να προχωρήσουμε για να οικοδομήσουμε μέσα στους χώρους δουλειάς. Όσο αναγκαία είναι η παρέμβαση των σωματείων μας σε αυτούς τους χώρους, δεν μπορεί από μόνη της να δώσει τα αποτελέσματα που θέλουμε. Πρέπει να χτίσουμε μέσα στους χώρους δουλειάς

κάποια μορφή οργάνωσης των εργαζομένων. Εδώ, υπάρχουν πολλές δυνατότητες, που δεν πρέπει να αφήσουμε ανεκμετάλλευτες, ιδιαίτερα στα υπάρχοντα μεγάλα εργοτάξια, αλλά και σε όσα πρόκειται να δημιουργηθούν το επόμενο διάστημα.

3. Το ζήτημα της ανεργίας, της προστασίας των ανέργων, που δεν εξαφανίστηκε λόγω της ανάκαμψης που υπάρχει στις Κατασκευές, αλλά συνεχίζει να απασχολεί σημαντικό κομμάτι του κλάδου, πρέπει να ιεραρχηθεί στο σχεδιασμό μας.
4. Να εντείνουμε τη διεκδίκηση για μια σειρά κλαδικά αιτήματα που αφορούν την ασφάλιση (ένσημο, «υπέρ αγνώστων») παράλληλα με ανάληψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών που θα ενισχύουν την πίεση και τη διεκδίκηση σε κυβέρνηση και εργοδοσία.
5. Ένταση και επιμονή στην οργάνωση της πάλης ώστε να ανακουφιστούν οι εργαζόμενοι από το κύμα των ανατιμήσεων, της ακρίβειας και των περικοπών που προβλέπει ο αντιλαϊκός προϋπολογισμός του 2022 σε όλους τους κοινωνικούς τομείς που αφορούν τη ζωή της εργατικής, λαϊκής οικογένειας.
6. Ανάληψη πρωτοβουλιών για καυτά ζητήματα που απασχολούν όχι μόνο τους εργαζόμενους του κλάδου, αλλά όλους τους εργαζόμενους. Να προετοιμαστούμε καλά ώστε να συζητηθούν σε βάθος και να καταλήξουμε στη μορφή της παρέμβασής μας που θα συνοδεύεται με προσπάθεια οργάνωσης αγωνιστικών παρεμβάσεων. Ιεραρχούμε:
 - Το ζήτημα της στέγης. Αναδεικνύοντας το χαρακτήρα του προβλήματος, τις αιτίες που το προκαλούν και να διαμορφώσουμε πιο ολοκληρωμένο πλαίσιο αιτημάτων που θα συμβάλει στην άνοδο της διεκδίκησης για λήψη μέτρων για τη λαϊκή οικογένεια.
 - Το ζήτημα της αντιπλημμυρικής – αντιπυρικής προστασίας και της αντισεισμικής θωράκισης.
7. Το ζήτημα της μαζικοποίησης των συνδικάτων μαζί με την άνοδο του βαθμού κινητοποίησης δυνάμεων και συμμετοχής στα συνδικάτα είναι ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα.

Πρέπει να πάρουμε υπόψη ότι έχει αλλάξει σε σημαντικό βαθμό η σύνθεση του κλάδου. Έχουν μπει νέα τμήματα της εργατικής τάξης στην παραγωγή, με αδύναμο βαθμό ωρίμανσης, που δεν κατανοούν την ανάγκη συμμετοχής τους στα συνδικάτα. Χρειάζεται καλύτερη επεξεργασία σχεδίου προσέγγισης και ενίσχυσης του πλαισίου πάλης που θα εκφράζει και τέτοια τμήματα πιο ολοκληρωμένα απ' ότι μέχρι σήμερα (π.χ. ασφάλιση-βαρέα).

Χρειάζεται εκπαίδευση των συνδικαλιστικών στελεχών, των διοικητικών συμβουλίων, για το πώς θα διαφωτίζουν και θα ενημερώνουν τους εργαζόμενους για όλα τα θέματα που τους απασχολούν και κατά συνέπεια για την ανάγκη να οργανωθούν στα συνδικάτα μας.
8. Το 2024 συμπληρώνονται 100 χρόνια από το πρώτο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, το 1924.

Ως Ομοσπονδία να δεσμευτούμε να αναλάβουμε συγκεκριμένη πρωτοβουλία (εκδήλωση, παρουσίαση αρχιεακού υλικού) που θα τροφοδοτήσει και θα εξοπλίσει τα σωματεία και

τον κλάδο με συγκεκριμένα συμπεράσματα που προκύπτουν από μεγάλους σταθμούς της δράσης του οικοδομικού κινήματος (πρώτες προσπάθειες οργάνωσης και προβλήματα, μεγάλες απεργιακές μάχες και κατακτήσεις, για το ρόλο του ρεφορμισμού και σορτουνισμού κ.ά.). Συμπεράσματα, που θα αποτελέσουν χρήσιμο οδηγό για τις σημερινές απαιτήσεις της ταξικής πάλης.

9. Επιβεβαιώνουμε την απόφαση μας, που θα τη στηρίξουμε με τη δράση μας και με όλες τις μορφές και τα όπλα του αγώνα, για να μείνει ο ν. Χατζηδάκη στα χαρτιά.

**Με αισιοδοξία και εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας,
μπορούμε να τα καταφέρουμε.**

**Δεν παραγνωρίζουμε τις δυσκολίες, αλλά δεν
υποκρινόμαστε σε αυτές.**

**Αντλούμε δύναμη από την τεράστια ιστορία τους κλάδου,
τους μεγάλους αγώνες και φιλοδοξούμε κι εμείς να
γράψουμε τις δικές μας σελίδες στο βιβλίο των αγώνων, να
συμβάλουμε οι εργαζόμενοι του κλάδου και γενικά να
περάσουμε στην αντεπίθεση για μια ζωή, όπως πραγματικά
την ονειρευόμαστε, όπως πραγματικά μας αξίζει.**

Ζήτω το 26^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας